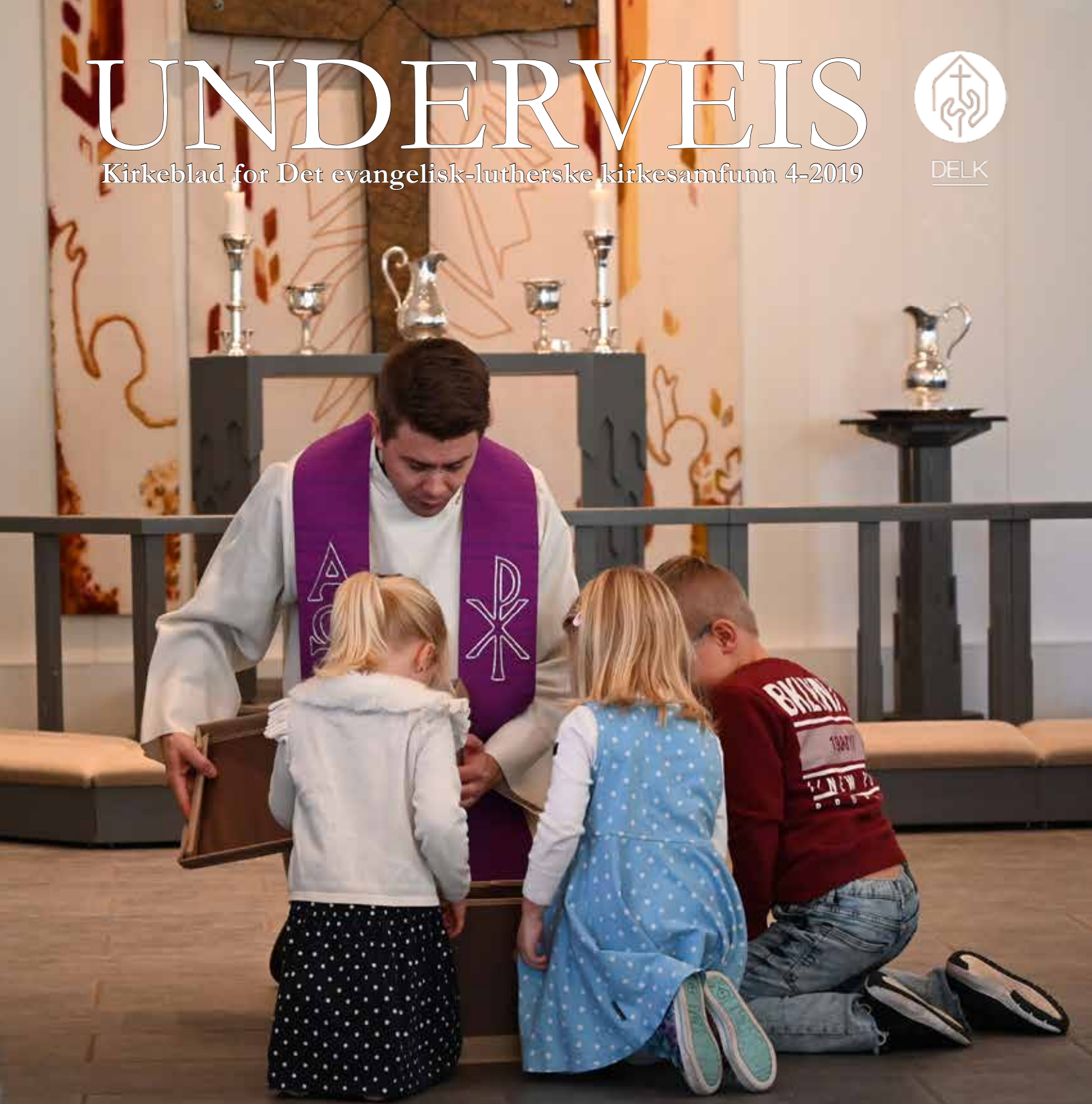

UNDERVEIS

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn 4-2019

DELK

Velsignet jul!
s. 8 og 9

Ny prest i Telemark
s. 10 og 11

Velger andre reisemål
s. 16 og 17

DELK

I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn med fire nummer pr. år.

36. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Telefon: 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Telefon: 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Jostein Bendiksen

Telefon: 91 69 39 52

jostein.bendiksen@skien.kommune.no

Jenny Andrine Johansen

Telefon: 98 67 55 51

jenny.johansen@moeskole.no

Red. sekr. – design & layout

Tormod Fredriksen, TEIE it-com

Telefon: 91 69 30 78

tofredr@online.no

Trykk

Nordby Grafisk AS, Larvik

Forsidefoto

Fra gudstjenesten i Granly kirke

27. oktober 2019. Foto: TFR

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr.: 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

FRA INNHOLDET

12 og 13

Personalseminar
med fokus på
livsmestring

28

SENDT
Lærings-
felleskap

36

Kirkefryd
på Ryenberget

- 03 Ledere
- 04 Tilsynsmannens perspektiv
- 06 UNG: Disippel
- 07 Fire på leir
- 08 Andakt | Min julesalme
- 09 Juletanker - Engenes fredsbudskap
- 13 Henning Alsaker innsatt som vikarprest
- 14 Fellesskap på tvers av kirkesamfunn
- 15 Jarlsbergerne – hvem er de?
- 18 Møtelisten
- 20 Min bibelhelt XI – Simeon i tempelet
- 21 Diakonispalten
- 22 Fra hånd til hånd, fra hjerte til hjerte
- 23 Fem barn om jul – Byggeprosjektet i Horten ferdig
- 26 Fred Søndby – den eldste av de eldste
- 29 Bondal
- 31 Barnas side
- 34 Slekters gang | Gaver til DELK | DELKs utsendinger
- 35 DELKs adresser og kontaktpersoner
- 36 Kirkefryd i Ryenberget kirke og skole

Å ville stilletid og hviletid

Av Erling Rantrud

Redaktør

DELK-skolene har vært på personalseminar sammen i to dager. En av foredragsholderne var filosof og forsker Henrik Syse. Hans foredrag satte garantert i gang noen tanker hos flere enn meg.

Vi lever i et samfunn som forandrer seg raskere enn noensinne. Begrepet «moderne» stammer fra så lenge siden som 1300-tallet. Allerede da begynte man å okke seg over hvor raskt verden endret seg og ingenting var som før, samtidig som andre helt sikkert omfavnet endring og så hvilke fantastiske muligheter det er i teknologisk framgang og endring. Det er allikevel liten tvil om at de raskeste moderne endringene har skjedd de siste 100 årene. De siste 10 årene har akselerasjonen bare økt.

Ta smarttelefonen for eksempel. Enten du eier og bruker en slik en selv, eller synes at det ikke er noe for deg, har du garantert sett hvor mye den er i bruk blant så godt som alle generasjoner! Det er en vidunderlig maskin. Den har 4 000 000 ganger kraftigere datakraft enn maskinene NASA brukte på å sende mennesker til månen med i 1969. Mulighetene er uante. En rask titt på min egen telefon viser at jeg i snitt bruker den mellom 5 og 7 timer hver dag. Det høres utrolig ut, men det er det ikke. Jeg sitter ikke og ser på den konstant, men den brukes som klokke, avis, oppslagsverk, kommunikator, radio, foredragsholder, kokebok, postkasse,

middagsforslagstipser, kamera, lydbok- og podcast-oppleser, bank, veiviser, inspirator, Bibeloppslagsverk, treningspaminner, malelærer, kalkulator og mye, mye mer. Alt dette er i grunnen ganske nyttig og gøy.

Problemet er at den ikke får ligge i fred, og helt vanlig stillhet og tenketid er omtrent borte fra et vanlig dagligliv. Når tv-sendingen på kvelden er slutt, sjekkes mobilen for nytt. Når et avsnitt er lest i en bok, dobbeltsjekkes instagram. Når den gamle bussturen kunne gitt hodet og tanken hvile, fores hjerne og øyne med inntrykksvrimmel. Øynene mine klør stadig. Nakken er litt vondere. Rastløshet preger stille stunder. Jeg tror flere enn meg har det slik. Dessverre. Min hensikt og oppfordring med å skrive dette er å oppmuntre til å tenke igjennom hvilke goder og utfordringer dagens teknologiske samfunn gir deg!

Men kanskje aller viktigst. Ta stillheten i livet tilbake. Den har alltid vært der. Knitringen fra peisen i en mørk stue. Stillheten under månen ute på et jorde. Stillheten før, under og etter Bibel og bønn til Gud. Uten stillheten når ikke Guds stemme igjennom til deg. Det er for mye lys og støy i øyne og ører. Profeten Jesaja skrev (Jes 30,15): «For så sier Herren Gud, Israels Hellige: *«Hvis dere vender om og holder dere i ro, skal dere bli frelst. I stillhet og tillit skal deres styrke være. Men dere ville ikke.»* Kanskje det er på tide å ville?

Håp i håpløshet og lys i mørket

Av Bertil Andersson

Tilsynsmann

«Det går bra, men det er mange baller i lufta samtidig.» Ja, omtrent slik har jeg svart på spørsmålet om hvordan det går som ny tilsynsmann. Det svaret stemmer ganske godt med virkeligheten. Det er mange saker å forholde seg til, men så langt ikke mer enn forventet. Jeg er takknemlig over at mange gir uttrykk for at de ber for meg!

På dette spørsmålet kan jeg derfor ha et svar på rede hånd. Mange andre saker er derimot ikke like enkle. Ta for eksempel spørsmålet rundt klima og klimakrisen. Der kjenner jeg stor usikkerhet i forhold til hva som er rett. Er klimaendringene menneskeskapt, eller er forandringene naturlige? Og hvordan skal vi forholde oss til dette? Miljøspørsmålene utfordrer oss!

En ting vet vi: Vi er satt til å være forvaltere. Alle våre handlinger og prioriteringer skal være en velluktende duft for Gud (Ef 5,2). Derfor har vi ansvar for miljøet og for kommende generasjoner. Vi er kalt til å dyrke og passe på jorden (1 Mos 2,25). Derfor må vi også tenke gjennom våre prioriteringer. Hva slags forbruk har vi? Og hvordan styres vi av ønsket om å samle opp rikdom? Skriftens veiledning gir klar beskjed: «Ja, gudsfrykt med nøysonhet er en stor vinning. For tomhendte kom vi inn i verden og tomhendte må vi forlate den. Har vi mat og klær, skal vi nøye oss med det» (1 Tim 6,6-8).

Som bibellesere trenger vi ikke å forundres over det som skjer i naturen. Naturkatastrofer skjer i en verden som er lagt under forgjengelighet etter menneskets opprør mot Gud. Jesus sier at vi kan forvente slikt i tiden før hans gjenkomst (Matt 24 og Åp 6-9). Dermed er klimakrisen et indirekte kall til omvendelse i vår tid.

Vi kan forstå at miljøutfordringene kan skape frykt for fremtiden. Særlig gjelder dette unge mennesker. Mange av dem kjenner ingen annen virkelighet enn denne jorden. Går jorden under, er fremtiden fortapt for dem og deres barn.

Vi som kjenner Jesus, behøver likevel ikke å leve i frykt. Vi har et håp som strekker seg ut over en ødelagt jord – et håp for evigheten. Men smerten og nøden kan vi kjenne igjen når vi tenker på den evige fortapelsen for de mange som lever i mørke uten å kjenne Herren. Derfor må vi ta på alvor ansvaret vi har til å formidle Guds Ord til omvendelse og tro. Bare Guds Ord har mulighet til å skape virkelig håp – for livet på denne jord – og for det evige livet.

La oss vise respekt for de unges miljøengasjement ved å være gode forvaltere. Samtidig forkynner vi slik som det første gang ble gjort i mørket ved Betlehem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket» (Luk 2,10).

Gud til vår tjeneste – gudstjeneste

Av Bertil Andersson

DELK har en spennende historie. Historien farges av to linjer som går i hverandre, lekmannsbevegelse og kirkelig struktur.

Dette kommer blant annet til uttrykk i at de fleste menigheter i DELK feirer klassisk gudstjeneste og søndagsmøter om hverandre.

Noen menigheter har større antall av møter – eller av gudstjenester.

Denne dobbeltheten møtte meg da jeg begynte å gå i DELK. Og jeg ble fasinert over vekslingen mellom møter og gudstjenester. Begge former er viktige for å bevare vår egenart. Som tilsynsmann ønsker jeg at vi ivaretar både gudstjenester og søndagsmøter.

Søndagsmøtenes mulighet

Søndagsmøtene gir rom for fleksibilitet. De legger til rette for variasjon, både i forkynnere, tema, og i deltagelse av frivillige (1 Kor 14,26). Gjennom søndagsmøter og lekmannsforkynnelse får de nådegavene som er knyttet til fellessamlinger utfolde seg. Vi skal derfor ta vare på møtene våre og utvikle dem. På den måten kan hver og en av oss få bidra inn i fellesskapet med det vi har fått av Gud. Det ville være mulig å skrive en hel artikkelserie om hvordan vi kan utvikle søndagsmøtene blant oss.

Gudstjeneste

Men i denne omgang ønsker jeg likevel å løfte fram gudstjenesten. Det kan skyldes min egen bakgrunn. Som barn deltok jeg i gudstjenesten søndag etter søndag. Gudstjenestens form ble kjent og kjær for meg – selv om jeg nok egentlig ikke skjønnte så mye av det som foregikk. Først i voksen alder begynte jeg å ane dybden i liturgien, og særlig studiene hjalp meg til å få innsikt i gudstjenestens oppbygging og form.

Det er nok ikke bare jeg som har deltatt i en rekke gudstjenester uten å forstå liturgien. Selv den som kan alle de liturgiske leddene utenat, får sjelden hjelp til å se sammenhengen mellom de

ulike leddene. For at gudstjenesten skal bli meningsfull for oss, trenger vi veiledning for å forstå hva som egentlig skjer.

Liturgi for liturgiens skyld?

For hva skal vi egentlig med liturgien? Hva er poenget med den? Hvorfor skal vi si omtrent de samme ordene hver gang det er gudstjeneste? Er en slik liturgisk repetisjon det beste vi kan bruke i våre samlinger?

Ordet «liturgi» kommer fra gresk. I ordet ligger betydningen «folkets verk» som peker på noe de troende gjør sammen. Liturgi har aldri ment å være underholdende. I stedet har den vært skrevet for å sikre samhandling mellom de som er tilstede, og full deltagelse i det som skjer.

De ulike liturgiske leddene er direkte bibelsiter, eller de er bønner og formuleringer som bygger på bibelvers. Når vi slik bruker Bibelens egne formuleringer i liturgien, lar vi Guds budskap synke ned i oss. Siden det meste gjentas fra søndag til søndag, får budskapet mulighet til å feste seg skikkelig i oss. Gjentakelsen sikrer også at flest mulig, også barn, kan delta. Vi kjenner jo tekstene så godt, alle sammen! Og med en fast liturgi, blir det ingen store overraskelser.

Tjene Gud – eller tjenes av Gud

Når vi samles til gudstjeneste, tenker vi lett at det er vi som skal

tjene Gud. På mange måter er det riktig. Vi møtes sammen som menighet for å takke Herren, love og tilbe ham: *«I helligdommen skuet jeg deg, jeg så din makt og herlighet ... slik vil jeg velsigne deg hele livet og løfte hendene i ditt navn»* (Sal 63,3-5).

Men at vi tjener Gud, er bare ett aspekt ved gudstjenesten. Enda viktigere er det at Herren selv ønsker å møte oss i gudstjenesten for å tjene oss. Jesus sier om seg selv: *«For heller ikke menneskesønnen er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange»* (Mark 10,45).

Gudstjenestens hoveddeler

Gudstjenesten består av fire hoveddeler. Gjennom disse delene kommer Herren og gir seg til oss i sin tjeneste. I den første delen, som er innledningen/forberedelsen, møter den Hellige Gud oss syndere med sin tilgivelse til oppreisning. Den neste delen kalles ofte Ordets gudstjeneste. Der opplyser Herren oss ved sitt Ord og sin Ånd, der bekjenner vi vår tro på den treenige Gud, og vi vender oss i felles bønn til Ham. Nattverdsmåltidet er den tredje hoveddelen. Her gir Herren sine gaver som bringer tilgivelse til oss for å styrke oss. I fjerde del, avslutningen, lyses Herrens velsignelse over oss, og vi blir sendt ut til tjeneste i vår hverdag.

Vi ser at Gud møter oss for å tjene oss gjennom alle de fire delene i gudstjenesten. Gudstjenes-

ten er virkelig Gud til vår tjeneste! Gjennom sendelsen på slutten av gudstjenesten blir vi sendt av Gud ut i verden for å tjene Ham i våre medmennesker. For det er i verden vårt hovedkall til tjeneste er!

Besøk

Jeg har allerede undervist om gudstjenesten både på rådsmøtet og i noen menigheter. Gjennom det kommende året ønsker jeg å besøke flere menigheter og undervise om dette. Vi vurderer også en artikkelrekke i Underveis der hver hoveddel i gudstjenesten vil bli belyst.

Denne undervisningen blir ikke gitt for å sette gudstjenesten opp mot søndagsmøtet. Begge disse formene har sin fulle rett til å eksistere – og begge har stor betydning for oss. Men jeg har et ønske om at vi – når vi feirer gudstjeneste – virkelig skal få se hva vi er med på. Gudstjenesten inviterer oss nemlig inn i et stort drama, der vi kan ta del med hele oss, både med hodet og hjertet, munn og kropp. Gjennom dette dramaet kommer den treenige Gud oss i møte på en spesiell måte. Han vil betjene hele oss med alle sine gaver.

Når vi oppdager dette, blir gudstjenesten meningsfull for oss på en helt ny måte. Det ønsker jeg at du også skal få oppleve!

Guds fred!

UNG: Disippel

Jon Georg Fiske er leder for UNG:Disippel.
Foto: Gjermund Nordhus

Konfirmasjon er viktig for oss i DELK. Det er en balansegang å ta vare på det gode, gamle og samtidig fornye og tilpasse. I år har DELK inngått et samarbeid med Norsk Luthersk Misjons-samband, og vi tror dette samler det beste av begge disse sidene.

NLM har et opplegg for konfirmanter og eldre ungdommer som heter UNG:Disippel. Dette er et undervisningsopplegg fordelt på fire helger i året. Ungdommene kan delta i tre trinn: Konfirmant, Etterfølger (året etter konfirmant for de som selv vil), og Leder (de som vil lære enda litt mer). Dette betyr at trosopplæringen, utrustningen og felleskapet ikke er slutt når konfirmasjonen er over.

I høst har 50 ungdommer fra Granly, Moe, Ryenberget og Skauen vært på to leirer sammen mrd 50 ungdommer fra NLM Øst.

Jeg har tatt en prat med leder for UNG:Disippel, Jon Georg Fiske.

Jon Georg er 24 år og kommer fra Ålesund. Han har studert teologi på Fjellhaug internasjonale høyskole, og

jobber til daglig som utviklingsleder i NLM region øst. På fritiden planter han et nytt NLM-fellesskap på Tøyen i Oslo. Utover dette forteller han at han er glad i naturen, spiller piano og studerer ymse spennende fag.

«Jeg begynte som leder for UNG:Disippel i 2016. Da var det et nokså nyoppstartet arbeid, og jeg har fokusert på å kvalitetssikre og gjennomarbeide konseptet de siste årene. På UNG:Disippel ønsker vi å se ungdommer bli disippelgjort og forvandlet ved Guds ord, og det er noe jeg jobber for at skal skje på disse leirene. At ungdommene får møte Jesus, lære han å kjenne, og få gode grunner til å leve livet sitt sammen med ham. Det er også veldig givende å drive med lederutvikling av ungdommene – gi dem frimodighet til å dele det de har sett og hørt, og være tjenende ledere der hvor de er. Vi trenger nye ledere i arbeidet vårt, så dette er en langtidsinvestering som vi begynner å merke fruktene av nå. En tidligere UNG:Disippel deltaker er nå blitt med som leder, samtidig som vi ser at mange har tatt ansvar rundt om lokalt, på leirer og på våre videregående skoler.»

Hvilke tilbakemeldinger får dere fra konfirmanter, etterfølgere, ledere? «Vi får mange gode tilbakemeldinger. Mange sier det kan være ganske intenst med undervisning, men de blir vant til det etter hvert. Vi har de siste årene opplevd at flere har blitt med videre på trinn to og tre, noe som vi tar som en anerkjennelse. Det at deltakerne får seg gode kristne venner fra hele Østlandet, er også noe vi merker de setter pris på.»

Vi i DELK er takknemlige for å bli med på UD. Vi ser allerede at dette løfter vårt eget konfirmantarbeid. Hvilke styrker og utfordringer ser du med dette samarbeidet?

«Jeg er begeistret for at enda flere ungdommer får del i UNG:Disippel, og den solide pakken som dette opplegget er. Det er en styrke at deltakerne får møte hverandre, og kan bli kjent på kryss og tvers, noe som kan gi et bredere og tryggere kristent nettverk rundt dem. Samtidig er det viktig for oss at ungdommene får del i et lokalt kristent fellesskap, og at de samtidig får bli kjent med ledere fra sin lokale menighet på leir. Det er også flott at flere unge får kjennskap til misjon, og kan få et bilde

av hvordan de kan leve misjonale liv. Til nå synes jeg samarbeidet har gått veldig fint, vi må bare fortsette å snakke åpent, gi klare beskjeder og sikre god informasjonsflyt.»

Hvis du skal trekke frem ett gyllent øyeblikk fra din tid med UD, hva vil det være?

«Hvert år deler Ung:Leder-klassen vitnesbyrd for hverandre. For meg har det hvert år vært en hellig stund. Der får jeg ofte høre hvor mye UNG:Disippel har fått bety for deltakerne. Både for deres personlige tro, men også den støtten de har kjent i dette fellesskapet. Ungdommene forteller om at de møter Jesus, og blir glad i han på UNG:Disippel – det er stort!»

Når jeg ser Jon Georg i aksjon på leir, ser jeg en som er engasjert, har et åpent blikk og brenner for å fortelle unge om Jesus.

«Det viktigste ungdommer og vi alle trenger å høre i dag, er evangeliet om Jesus. At han har tatt vår skyld og skam på seg på korset, og at han har stått opp som seierherre. Men så ser vi samtidig nå en generasjon som vokser opp som mangler håp. Klimakrisen har tatt motet fra mange unge; da er det flott å få peke på det kristne håpet. Og den gode forvaltertanken trenger de å få høre. Vi må ta dem på alvor, lytte til dem og gi dem de beste kristne svarene.»

Vi takker for samarbeidet så langt og ser frem til to leirer til før konfirmasjonen. Kanskje du som leser kjenner noen som vil være interessert i UNG:Disippel neste runde? Du kan lese mer på nettsidene deres ved å søke opp nlm ung disippel. Skulle du ha lyst til å bidra med en julegave til arbeidet, kan du lese mer på giroen som er vedlagt bladet.

Red.

Jonas (fv), Yonathan, Olene og Benjamin er med på UNG:Disippel

Jonas Bakke er 13 år og konfirmant i Ryenberget kirke. Han er glad i amerikansk fotball og gaming.

Kan du fortelle litt om UNG: Konfirmant?

«Jeg går her fordi eg har lyst til å lære mer om min kristne tro. Jeg liker undervisningen her og alle de flotte lærerne som underviser på en veldig fin måte. Jeg er også glad for å bli kjent med mange flott mennesker her. Jeg tror at disse leirene kommer til å være en god støtte for kristenlivet senere også.»

Har du et bibelvers du vil dele?

«Ja, Johannes 3,16!»

Yonathan Yohannes Mekonnen er 15 år, fra Ryenberget kirke og går på trinnet Etterfølger. Han er glad i gaming og basketball.

«Jeg er her for å få en sterkere tilknytning til Gud og troen. Det er spesielt fint å bli kjent med mange nye folk på leirene.» Hvilke forventninger har du til Etterfølger? «Jeg forventer ikke så mye, men jeg vil lære mer om troen, og det får jeg.»

Edel Olene Hiim-Tveiten er 14 år, turner og konfirmant i Granly kirke.

Hvorfor er du her, Olene?

«Jeg er her fordi jeg vil konfirmere meg kristelig og lære mer. Jeg er veldig fornøyd med møtene her og har blitt kjent med mange nye. Jeg synes kanskje spørsmålsrunden* var den som

betydde mest for meg, jeg lærte mye. Jeg tror det er viktig å ha disse leirene, det gir mye glede og vi får lære mye.»

*En av kveldene hadde vi «grill en kristen» med et panel på fire hvor ungdommene kunne spørre om hva de ville om troen ved å sende sms til moderator.

Benjamin Andersson er 17 år, fra Moe menighet, og er en av ti på trinnet Leder. Han spiller gitar, fotball og er glad i all slags ballspport.

Hvorfor er du her, Benjamin?

«Jeg er her for å lære mer om hvordan jeg kan bli en bedre leder og være et godt eksempel for andre. Vi «ledere» har blant annet lært om hvordan vi kan møte konflikter som skapes. Det er nyttig. Det har gjort inntrykk å møte andre her som deler mine meninger i ulike spørsmål. Det kan være en utfordring å være kristen og møte mange spørsmål fra folk på skolen og andre steder. Jeg tror dette hjelper meg til å fokusere og være enda mere bevisst som kristen.»

Har du et favorittvers du vil dele?

«Ja, Romerne 8,31: 'Er Gud for oss, hvem er da mot oss?'"

Alle fire vil varmt anbefale UNG:Disippel videre!

Tekst og foto: Red.

Andakt

Advent 2019

Av Henning Alsaker

«Herren Guds ånd er over meg, for Herren har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et godt budskap for hjelpeløse, for å forbinde dem som har et knust hjerte, rope ut frihet for dem som er i fangenskap, og frigjøring for dem som er bundet, for å rope ut et nådens år fra Herren ...» (Jes 61,1-2a)

Jeg spør: Hvem er han som Herren har salvet og som har Den hellige ånd? Hvem er det som taler gjennom profeten ca. 700 år f. Kr.? Jesus sa det i synagogen i Nasaret: «I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på» (Luk 4,21). Dette ordet er om vår frelser og Herre, Jesus Kristus, han som kom for å frelse dem som var fortapt. Han oppfylte dette da han kom for 2000 år siden, og ordene er en god oppsummering av hva Jesus gjorde mens han reiste rundt i Israel: Han forkynnte et godt budskap for de hjelpeløse – de som var hjelpeløse på grunn av synden. Han trøstet dem som hadde et knust hjerte – knust av verdens motgang og lidelser, og syndens bitre smerte. Herren kom, som han lovet!

Men så spør jeg: Kommer Herren også i dag? Så visst gjør han det, selv om du nå ikke ser ham. Han kommer når du hører hans ord forkynt eller leser det. Evangeliet kommer av Kristi ord (Rom 10,17). Han kommer i den hellige dåp, badet som gjenföder og fornyer ved Den hellige ånd (Tit 3,5). Han kommer i den hellige nattverd med sin kropp og sitt blod som han ga til soning for våre synder. Han kommer når du hører nådens ord: «Dine synder er deg forlatt». Han kommer for å forkynne et godt budskap for de hjelpeløse og forbinde dem som har et knust hjerte – også i dag.

Amen. Kom, Herre Jesus!

Min julesalme

Av Jenny Andrine Johansen

Nå er det endelig snart jul, og vi skal igjen få ta del i det fantastiske under at Gud ble menneske og steg ned til oss. Endelig skal vi få stå sammen, søstre og brødre i troen, og synge om løftene om frelse gitt i det lille barnet i krybben.

En av de nydeligste salmene jeg vet om, er «Det hev ei rose sprunge», nummer 23 i salmeboka. Den har en nydelig og høytidelig melodi og er skrevet ut i fra Jesaja 7,14: «Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, den unge jenta skal bli med barn og føde en sønn, og hun skal gi ham navnet Immanuel». Det er et løfte, en profeti gitt i den gamle pakt om alt det gode som skal komme, og minner oss på hvor lykksalige vi er som får ta del i den nye pakt, gjennom barnet lagt på strå.

Det hev ei rose sprunge ut av ei rot så grann. Som fedrane hev sunge: Av Isais rot ho rann, Og var ein blome blid midt i den kalde vinter ved mørke midnattstid.

Om denne rosa eine er sagt Jesajas ord. Maria møy, den reine, bar rosa til vår jord. Og Herrens miskunnsomt det store under gjorde som var i spådom sagt.

Guds rose ljuvleg angar og skin i jordlivs natt. Når hennar ljoss oss fangar, ho vert vår beste skatt. Me syng i englelag: No er det fødd ein Frelsar, og natti vart til dag.

Juletanker - Englenes fredsbudskap

Teksten er hentet fra Notto R. Thelles bok «Juleevangeliet» og er gjengitt med tillatelse.

Det er mange slags engler i bibelsk tradisjon. Men de har stort sett to hovedoppgaver: de er sendebud for den allmektige - angelos betyr rett og slett sendebud eller budbærer - og de omgir Guds trone med sin lovsang. Man kan nesten se for seg en strålende orientalsk tronsal der fyrsten omgir seg med sitt hoff og sender og mottar sine budbærere. Den høyeste overgår selvsagt alle fyrster i herlighet.

I beretningen om hyrdene på marken møter vi engler i begge rollene: Budbæreren står plutselig foran dem i sin glans. De overveldes av frykt, men får gledesbudskapet om frelseren som er født i Davids by. Deretter er det som om himmelen åpner seg og de får et glimt like inn i Guds tronsal, der en himmelsk hærskarer av engler lovsynger Gud: «Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!»

Det er faktisk de samme ordene som brukes i gudstjenestens gloria-ledd. Der forener menigheten seg med himmelens hærskarer av engler og lovpriser Gud i det høyeste.

Hvordan så englene ut?

Bortsett fra lysglansen vet vi ganske lite. Serafene og kjerubene som var nærmest Guds trone, blir beskrevet som vingede vesener, men de fleste andre hadde

ikke vinger. Det er først i den kristne kunsten at englene fikk vinger, inspirert av greske og romerske bilder av seiersgudinnen Nike eller Viktoria og andre bevingede guddommer og budbærere.

Uttrykket «himmelsk hærskarer» eller «himmelens hærskarer» kan også brukes om hvelvingens stjernehær, og det er ingen tvil om at Lukas maner frem en overveldende visjon. Hans engler er annerledes enn vår tids populære engler som nærmest er et uttrykk for egen kreativitet, noe man påkaller som en coach for å oppdage sin egen indre kraft. Bibelens engler kommer ubedt og overraskende. De representerer en guddommelig virkelighet som bryter inn i verden.

Engelens budskap forteller ikke bare at det jødiske folket har fått en redningsmann, en ny David som skal gjenreise folket. Det rommer en skjult proklamasjon som utfordrer keiseren og hele hans imperium. Lukas visste godt at Augustus ble hyllet som en verdensfrelser. Han var en guddommelig keiser hvis fødselsdag ble proklamert som et «evangelium om glede». Som grunnlegger av det romerske imperiet hadde han gjort ende på krigen og skapt den orden og harmoni som ble kalt romerfreden. Den gyldne tidsalder dikterne hadde drømt om, var i ferd med å vende tilbake til Augustus.

Lukas formulerer engelens budskap på en måte som ligger tett opp til de uttrykkene som ble brukt om keiseren.

Notto Reidar Thelle er professor emeritus ved Det teologiske fakultet, Universitetet i Oslo. Han var professor i økumenikk og missiologi samme sted 1996-2006. Kilde: Wikipedia.

Engelen proklamerer et evangelium som er «en stor glede for hele folket». Det nyfødte barnet er verdens frelser. Han er Kristus Herren - «Herre» er også en keiserlig tittel. Og dette barnet skal bringe fred på jorden og oppfylle de gamle løftene om fredsriket som skal komme. Keiserens fødsel ble møtt med folkets hyllest. Budskapet om barnet i Betlehem ble proklamert med lovsang fra himmelens hærskarer.

Fred Arve Fahre ny prest i Telemark

Fred Arve er 38 år, gift med Heidi Marie, og sammen har de barna Miriam på 13, Gabriel på 11 og Hannah på 5. Foto: privat.

Når du leser dette bladet, er katten ute av sekken og mange vet at Fred Arve Fahre er ny prest i Telemark. Men i skrivende stund er nyheten enda ikke offentliggjort. Jeg har allikevel gjort som Ingrid Espelid Hovig og jukset litt, og fått til en prat med Fred Arve. Han er fuglekikker, fluefisker, forsikringsmann og venn, og nå altså straks ny kollega. Han svarer fra toget på vei hjem fra sin nåværende jobb i Oslo til huset sitt i Skien.

Du har vært i eldsterådet noen år nå og sett prester komme og gå. Hva var det som gjorde at du til sist selv valgte å søke på stillingen?

– Ja, jeg har hatt fem utrolig fine år som eldste, og ble gjenvalg nå nylig til en ny periode. Prestestillingen har vært en lang prosess, jeg har aldri helt utelukket for meg selv at Gud kunne ha en plan for meg i den retningen, men det var først da tegnene ble klare og Bertil seilte opp som en soleklar kandidat til tilsynsmannrollen, at tankene ble mer nærgående. De første månedene klarte jeg stort sett å holde tankene trygt på avstand ved å fokusere på alt det jeg ikke duger til, introvert som jeg er, og hvor flott jeg har det i jobben jeg nå går ut av. Noen

hyggelige «tilnærminger» fra folk jeg setter pris på, gjorde at prosessen igjen ble ubehagelig nærgående. De to første utlysingsrundene søkte jeg ikke, og ba om at Gud måtte finne oss en annen prest. Da tredje runde kom over sommeren, kjente jeg at nå hadde det modnet fram både lyst og motivasjon til å søke, og det var lett å legge det i Guds hånd. Uten at jeg så noe tydelig skrift på veggen, så ser jeg hans ledelse i det året jeg fikk jobbe med dette. Det kjennes trygt.

Hva ser du særlig frem til?

– Det er mye! Kanskje aller meste det å få bruke mer tid på Guds ord, og å kunne formidle det videre. Spesielt det å kunne formidle evangeliet til barn

og ungdom håper jeg å få rikelig anledning til. Så er det mye jeg både gleder og smågruer meg til. En økt frihet og fleksibilitet i hverdagen*, å bli utfordret på samtaler om de vanskelige tingene i livet, å ta stilling til teologisk vanskelige spørsmål, mer kunne nevnes. Men jeg stoler på at Gud viser vei i dette.

* Jeg lar ham tenke den tanken så lenge som mulig - red.

Fred Arve er og har alltid vært engasjert i menighetslivet. Jeg spør hvor motivasjonen kommer fra?

– Nei, hva er alternativet? Som familie har vi valgt å gå «all in» på Jesus, og det gjør vi i DELK. Som familiefar er det aller viktigste for meg at barna mine får se og leve i troen slik jeg og Heidi har fått det, og vi tror det er uendelig viktig å sette det kristne fellesskapet så høyt vi kan og tenke på menigheten som en familie hvor vi bruker de gavene vi har fått. Vi som har fått mye, bør også gi mye. Så kan det hende at ikke alltid alt er som vi ønsker, sånn vil det være i en familie også. Vi er ikke like i alt. Men her er vi nå satt. Hvis barna ser at kirkegang og deltakelse i menigheten blir tredjevalg etter tv-program og værutsikter, da skjønner de godt at alt kan forhandles bort. Vi ønsker ikke å ha de kampene hver uke.

Det er tydelig at du er glad i kirken din. Hva er styrkene til Telemark menighet i kirkelandskapet forøvrig?

– Det tror jeg er mange! Først og fremst mange mennesker som er preget av Jesu kjærlighet og som sprer det videre. Frivilligheten er stor. Vi har klart å være en generasjonsmenighet. Skolen og barnehagen gir en

trygg og god ramme og helhet, og gir oss en misjonsmark rett innpå livet. Ingenting kommer av seg selv, men når Guds ord og forkynnelse får plass og blir viktig i folk sine liv, så tror jeg mye av det andre fortsatt vil kunne blomstre.

Fred Arve har mange tanker om menighet og kirkebygg. Han forteller:

– Vi må jobbe med at alle er med og inkluderes i både storfellesskapet på søndag og mindre fellesskap i form av seniortreff, barne- og ungdomsarbeid, bibelgrupper, manns- og damekvelder osv. Begge deler er viktig! Vi gleder oss voldsomt til vi begynner å grave og et kirkebygg kan reise seg mot himmelen. Jeg tror bygget vil bli et naturlig samlingspunkt og gi oss enda bedre grunnlag for å bruke nådegaver og skape små og store kristne fellesskap hvor vi kan dele livet og bygge hverandre opp. Jeg drømmer om at vi en dag i uka fast skal ha en samling hvor det kan være bibeltimer, felles bibellesning og bønn, temaforedrag, samtalegrupper. Tenk hvor rikt det kan bli om vi skaper en arena hvor også de litt yngre voksne kan være med og utrustes videre til tro og tjeneste!

Hvorfor DELK? hvorfor ikke en annen menighet?

– Da jeg ble valgt til eldste, måtte vi ta en skikkelig runde på det, og jeg fant at jeg hører godt hjemme midt i en evangelisk-luthersk menighet som vi er. Jeg leste «Et kristenmenneskes frihet» av Luther på nytt og fant at «Yes!» Her sier jo Luther akkurat det jeg har blitt overbevist om gjennom å lytte til evangelikale røster fra helt andre sammenhenger, frelsesvissheten og vår fullkomne frihet i Kristus.

Som jeg har også har vært inne på, tror jeg trofastheten er spesielt viktig. Det finnes nok mange andre gode menigheter, ingen er perfekte, men vær tro der du er satt! Det er selvfølgelig ikke svart-hvitt, noen ganger må man bryte opp. Men for min egen del kunne jeg sikkert brukt hele livet på å bale med store teologiske spørsmål og med hvilken menighet som passer best. Vi tok et valg, her er vår familie nå, og da slipper jeg til dels den kampen. Så vil det sikkert bli mange diskusjoner og veivalg i kirkesamfunnet også framover, men da får jeg være med på innsiden av de diskusjonene med det lyset Gud måtte gi meg.

Et bibelvers, opplevelse eller salme som er viktig for deg og som du ønsker å dele.

– «Det er fullbrakt». Disse ordene er herlige å hvile i. Alt er gjort ferdig av Jesus. Og disse ordene kan det godt hende jeg vil trenge å bli minnet på titt og ofte i min tjeneste, når iveren etter å skulle «få til ting» på både egne og andres vegne blir for stor.

Med dette vil vi ønske Fred Arve hjertelig velkommen som ny prest i DELK. Han tiltrer stillingen 1. mars på nyåret. Jeg kan til sist forsikre ham om at det blir tid til fuglekikk fremdeles. Jeg husker at jeg måtte avbryte gamle tilsynsmannen midt i et prestemøte en gang fordi det var en skarv som forsøkte å sluke en ål like utenfor vinduet hvor vi satt for anledningen. Det ble stor ståhei for både ålen og skarven, men hvordan det gikk, får bli til en annen sak i Underveis ved en senere anledning.

Red.

Livs- mestrings- konseptet

Rolf Olsen hadde mye kunnskap og livsvisdom å dele.

Til Kongsberg for å lære om livsmestring

Hvert andre år samles alle ansatte i DELK-skolene til felles personalseminar. 11.-12. november deltok rundt 160 personer på seminaret som denne gangen var lagt til Kongsberg. Hovedtemaet for seminaret var livsmestring. Inspirerte og motiverte reiste vi tilbake etter to innholdsrike dager.

Folkehelse og livsmestring er ett av tre tverrfaglige temaer i ny overordnet del av læreplanverket som skal gjelde fra neste skoleår. Det var derfor fint å kunne fordype seg litt i noe av dette nå, og se det fra vår skoles kristne perspektiv.

Skolederne hadde satt opp tre mål for seminaret:

- Få inspirasjon til å være kristen medarbeider i DELK-skolen
- Styrke DELK-skole-fellesskapet
- Få kunnskap om og inspirasjon til arbeidet med livsmestring

Peter Johansen, prest i Granly menighet og skole, hadde bibel-tidene begge dagene. På mandag var temaet «bekymringsløshetens evangelium (Matt 6,25-34) og på tirsdag «å tro når livet er vanskelig». Det var godt å få ta imot en tydelig og god forkynnelse gjennom disse bibeltidene.

Moe skole hadde satt sammen en sang- og musikkgruppe som med god kvalitet ledet oss i fellessangene.

Professor Rolf Olsen, som bl.a. har oppdrag for flere ulike universiteter

Stemningsfull og oppbyggelig konsert i Kongsberg kirke.

De fem rektorene vekslet på å være møteledere, og sitter her i front for en del av forsamlingen.

og som jobber med skoleutviklingsarbeid i Sør-Afrika, hadde temaet «Livsmestring, arbeidsmestring og identitet». Han ga oss bl.a. gode tips til bruk i vanskelige samtaler.

Ingrid Reite Christensen fra Universitetet i Sørøst-Norge snakket om hvordan folkehelse og livsmestring kan få plass i læreplanene.

Mandag kveld hadde vi konsert med Ragnhild og Arvid Pettersen i Kongsberg kirke. Det ble en god opplevelse med nydelig sang i en vakker kirke. Godt var det også å få være med å synge selv.

Tirsdag hadde vår nye tilsynsmann Bertil Andersson en hilsen som han kalte «skole nå og i

framtiden». Han benyttet anledningen til å takke de ansatte på skolene for den viktige jobben de gjør – før han ga forsamlingen en oppmuntring, en utfordring og en oppfordring. Han sa bl.a. at Jesus har mestret livet for oss, jf. temaet om livsmestring.

Resten av tirsdagen ble brukt til tankevekkende og humoristiske foredrag av Henrik Syse (om å velge livet) og Egil Svartdahl (kunsten å lede seg selv).

Det ble også tid til å nyte god mat og sosialt samvær, kanskje en liten bytur i vintervær – og for noen en treningsøkt eller svømmetur i hotellbassenget.

Tekst og foto: Tore Slettvik

Henning Alsaker innsatt som vikarprest

Søndag 6. oktober ble Henning Alsaker innsatt som vikarprest i Bergen og Sotra menigheter (bildet over).

Tilsynsmann Bertil Andersson kom til Bergen, og innsettelsen skjedde ved forbønn av tilsynsmannen, eldste Jon Tore Lie og tidligere eldste Gunnar Johnstad.

Det er særdeles gledelig at vi fikk denne muligheten nå, siden det i menighetene er en krevende situasjon på grunn av sykemelding. Vi i Bergen menighet har lært Henning å kjenne som en samvittighetsfull og kunnskapsrik medarbeider den tiden han var eldste i menigheten. Han har hatt sin gang hos oss gjennom mange år, og er både godt kjent og godt likt hos menighetens medlemmer.

Man kan helt klart si at vi ser Guds ledelse i dette at Henning nå stod uten jobb etter to år ved Danielsen skole og dermed kunne gå inn i prestetjeneste.

Inntil Jan Bygstad kommer tilbake etter hofteoperasjonen har Henning full stilling med 80 % i Bergen menighet og 20 % i Sotra menighet. Og så får tiden vise hvordan veien videre blir. Også rådsrådet har gitt innsettelsen sin tilslutning

Vi takker Gud for at denne løsningen ble mulig, legger Henning frem for hele DELK, og ber om forbønn for ham.

Jon Tore Lie

Felleskap på tvers av kirkesamfunn - *Et moderne mirakel*

Underveis har tatt en prat med Einar Nymoen, pastor i pinsemenigheten Salem i Sandefjord.

Tekst: Jostein Bendiksen
Foto: privat

Hver måned treffes ledere fra seks frikirkelige forsamlinger i Sandefjord. De spiser frokost sammen, ber sammen og snakker sammen. Det høres ikke så mirakuløst ut. Likevel var det utenkelig at ledere fra pinsemenigheter, DELK, Frelsesarmeen, Misjonsambandet og Normisjon hadde fellesskap over frokostkaffen for bare noen få tiår tilbake. – Det er et moderne mirakel, sier Einar Nymoen.

Einar Nymoen er pastor i pinsemenigheten Salem i Sandefjord. Han er blant annet kjent for å ha skrevet den viktige boken «Et oppreist liv – Når troen møter veggen». Boken handler om å komme seg gjennom troskriser og livskriser. Den har et forord av

Per Arne Dahl, og har fått mye positiv omtale i kristen-Norge.

For tjue år siden kom Nymoen til Sandefjord, og ble tilsatt som pastor i Salem. Han, og et knippe andre menighetsledere i byen, fant etter hvert ut at de ville samles en gang i blant for å snakke sammen om livet, troen og det å lede en forsamling.

– Dette skjedde for rundt femten år siden, forteller Nymoen. – Så ble Jens Bjørnsgård også med på frokostsamlingene. Han ble ønsket velkommen inn i fellesskapet på vegne av Moe menighet. I forkant av dette var det en del lærere fra Moe skole som deltok i et bønnefellesskap sammen med representanter fra andre menigheter i Sandefjord. Det var slik vi kom i kontakt med Moe menighet.

– Bjørnsgård tok oss med på båtturer rundt Nøtterøy på sommeravslutningene våre. Det var minnerikt, humrer Nymoen. Etter Jens Bjørnsgård har det vært to andre DELK-prester som har overtatt hans plass i frokostfellesskapet: Jan Erik Askjer og Erling Rantrud. – Det har vært like trivelig å ha med Askjer og Rantrud som det var å ha Jens Bjørnsgård med på frokostsamlingene, smiler Nymoen. – Det har naturligvis vært utskiftninger av ledere i de ulike menighetene gjennom de siste femten årene. Jeg er den som har vært her lengst. Frelsesarmeen har nettopp skiftet leder, men alle kommer godt inn i fellesskapet vårt. – Ingen har valgt hverandre. Vi er valgt av kirkesamfunnene, og så

Josteins historiske perler

Jarlsbergerne – hvem er de?

har vi valgt å være sammen, legger Nymoen til.

– I denne gruppen snakker man ikke så mye om det man ikke er enige om, men tjenestene er forbausende like på tvers av kirkesamfunnene. Teologiske forskjeller har ingen betydning her. Det er det relasjonelle som er det viktige, påpeker Nymoen. – Det er på mange måter tankevekkende at når man våger å komme nær hverandre, er ikke de teologiske ulikhetene så veldig viktige lenger.

Det kan være et vidt spenn av temaer som tas opp når menighetslederne samles til frokost i Sandefjord: slitenhet, utbrenthet og følelsen av å ikke strekke til kan være eksempler på slike. Vi er sjelesørgere og skal hjelpe andre i våre respektive menigheter, men det er godt å kunne lufte litt ut fra sine egne liv, også. – Vi har utviklet en åpenhet og trygghet i frokostfellesskapet, og har stor omsorg for hverandre. Jeg har aldri gått fra et av våre frokostmøter og vært mismodig eller skuffet.

På spørsmål om Nymoen har hørt om at kollegaer fra andre steder og byer har liknende økumeniske fellesskap, svarer han: - Jeg tror den økumeniske vinden som blåser over landet har lagt grunnlag for denne type fellesskap i mange byer og mange steder. Jeg vet ikke dette sikkert, men antar at det finnes mange slike tverrkirkelige fellesskap rundt om. Nymoen presiserer også at frokostfellesskapet i Sandefjord ikke er en organisert predikant-ring, slik man har valgt å ordne seg i mange andre byer. – Vi representerer bare oss selv. Vi representerer ikke kirken våre, bekrefter han.

Miraklenes tid er ikke over. Det tverrkirkelige fellesskapet i Sandefjord er et bevis på at det går an å snakke sammen til tross for teologiske ulikheter. – Det er fint å tenke på at det var bønn som brakte Moe menighet inn i vårt frikirkelige fellesskap, mimrer Nymoen, og viser til den tverrkirkelige bønnegruppen som blant annet bestod av lærere fra Moe skole.

Jeg har blitt bedt om å skrive en ny historiespalte for dette bladet. Det blir spennende! Som mange kjenner til, har jeg også fått æren av å skrive en ny historiebok om DELK, som skal utgis i 2022. I jubileumsåret har kirkesamfunnet 150 år med historie bak seg. Spalten og boken vil på mange måter henge sammen. I denne åpningspalten tenkte jeg å ta dere med på en reise tilbake til grevskapenes tid. Du vet antagelig at medlemmer av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn har blitt omtalt som jarlsbergere. Og du har sikkert en viss anelse om hvorfor, men her jeg skal forsøke dykke dypere ned i betydningen.

Sæheim kongsgård het den i tidlig middelalder, gården som skulle bli et hovedsete for det kommende grevskapet. Sæheim ble til Sem, og i senmiddelalderen var gården tilknyttet Tunsberghus slott. Da slottet ble ødelagt på midten av 1530-tallet, flyttet lensherren for Tunsberg til Sem, og Sem kongsgård ble en lensherrerresidens. Området rundt Tunsberg ble et len og et amt.

I 1671 begynte Peder Schumacher Griffenfeldt å bytte til seg landområder i Tunsberg len og amt, og bare to år senere var det hele underlagt Griffenfeldt. Det som var Tunsberg len og amt, fikk nå navnet grevskapet Griffenfeldt. Og med det var Norges andre og siste grevskap opprettet. Det strakte seg fra Drammen i nordenden til Stokke i sørenden. Gården, som hadde vært lensherrerresidens, ble overrakt Peder Schumacher Griffenfeldt av selveste kongen. Nå fikk den navnet Griffenfeldts gård.

Lykken varte ikke så veldig lenge

for Peder Schumacher Griffenfeldt. Han kom i unåde. Grevskapet ble derfor inndratt av kongen i 1676. Det ble omdøpt til Tunsberg grevskap, og to år senere ble det solgt videre til kongens halvbror, Ulrik Fredrik Gyldenløve. Gyldenløve var allerede greve av Laurvig, eller Larvik. Med dette hadde han overtatt et område tilsvarende det som senere skulle bli Vestfold fylke.

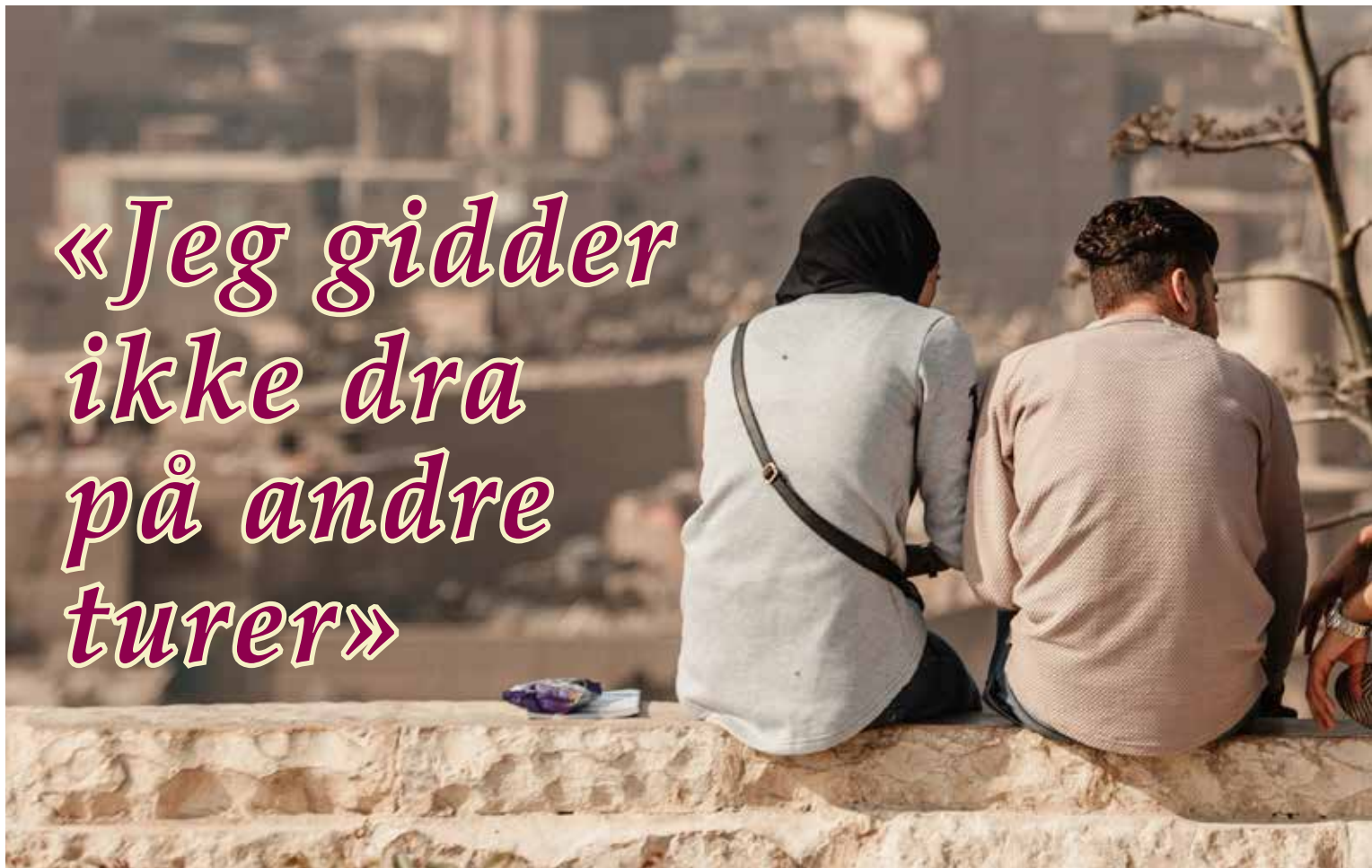
Men grevskapet skulle få enda et grevebytte. I 1683 ble det kjøpt opp av feltmarskalt og baron Gustav Wilhelm von Wedel. Året etter fikk grevskapet navnet Jarlsberg, og baronen ble lensgreve med det klingende navnet grev Gustav Wilhelm von Wedel Jarlsberg. Onsdag 1. august i 1821 vedtok Stortinget det vi kjenner som adelsloven. I denne lå det en avslutning av adelskapet i Norge. Men den gav ingen brå ende: De som bar adelstitler i 1821, skulle beholde dem livet ut, noe som gjorde at adelen i landet praktisk talt ikke opphørte før ved århundreskiftet. Den siste greven av Jarlsberg var Peder Anker Wedel Jarlsberg. Han døde i 1893, og med ham opphørte også Jarlsberg grevskap.

Det er altså på grunn av dette grevskapet at medlemmer av DELK har hatt betegnelsen jarlsbergere. Det første navnet på kirkesamfunnet var jo også rimelig stedsspesifikt: Den evangeliske lutherske frikirkelige Menighet i Jarlsberg Grevskab med flere Steder. På en gård i Ramnes, i Jarlsberg grevskap, ble de første medlemmene skrevet inn i kirkesamfunnet i mars i 1872.

Ha en historisk god jul!

Jostein Bendiksen

«Jeg gidder ikke dra på andre turer»

Av Andreas Johansson

Inger Kari Haukvik tilhører Ryenberget menighet og er engasjert i DELK sin misjonskomite (MK) som har ansvar for DELK sine felles misjonsprosjekter. Vi trenger ikke å snakke lenge med Inger Kari før det er helt åpenbart at hun er reiseglad, selv om hun ikke gidder å dra på hva slags turer som helst.

Reiselivsbransjen er ganske god på reklame, og «sydenturene» vi kan få for en billig penge, er ikke vanskelige å finne. Men det virker ikke som reiselivsbransjen helt klarer å fange oppmerksomheten til alle. For Inger Kari har funnet en annen alternativ reisemåte med en helt annen mening.

For å bli litt bedre kjent med Inger Kari, har vi stilt henne noen spørsmål.

Inger Kari, hvor kommer du fra og hva driver du med når du ikke er på tur?

– Jeg føler meg som ekte telemarking, selv om jeg har bodd i Oslo i ca. 45 år. Jeg er sykepleier av utdannelse. Har jobbet som saksbehandler/fagkonsulent siste 10–12 årene. Bydel Sagene har vært mitt arbeidssted nesten hele min yrkeskarriere. Fin bydel å jobbe i! Men nå er tiden der snart over – og jeg blir pensjonist!

Du er med i MK i DELK: Hva er det som gir deg energi til et slikt engasjement?

– Misjon hører som kjent med til det å være kristen. Det er en del av menighetslivet og tros livet til hver og en av oss. Å være med i MK gir mer nærhet til akkurat det viktige arbeidet. Du får informasjon om og mer nærhet til hva som skjer

der DELK har egne misjonærer og der vi er med på å støtte andre organisasjoners arbeid. Det er veldig lett å bli opptatt av de nære ting rundt oss i hverdagen, og glemme litt det som er langt unna. Det man har kunnskap om, er det lettere å be for.

Du er med i leksehjelp-gruppa på Ryenberget, hvordan opplever du det?

– Leksehjelp er en måte å bli litt kjent med de som bor rett utenfor «stuedøra» på Ryenberget. Alle som kommer, har innvandrerbakgrunn. Det kommer ganske mange barn, men få voksne. Vi får litt kontakt med de voksne når de følger og henter de minste barna. Jeg tror de setter pris på at tilbudet finnes. Noen etterlyste det før vi startet opp i høst. Det er trolig mange av naboene på Ryenberget som vet svært lite om oss. Dette er en måte å bli synlige på; vise hvem vi er.

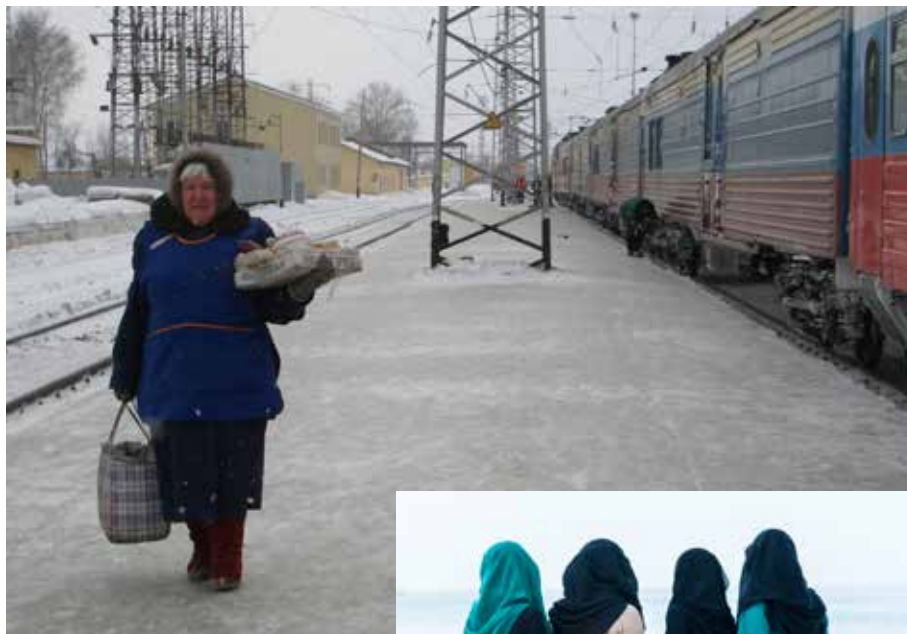
Vi har hørt deg si: «Jeg gidder ikke dra på andre turer.» Hva mener du med det?

– Jeg har en del ganger reist på turer til land der kristne blir forfulgt for sin tro. Det har vært særdeles givende. Da har alle samme mål og mening med turen. Selv om turene formeldt sett er turisttu-

Nordafrika

Den transsibirske jernbane.

Søsken i troen på Jesus.

Alle foto: Inger Kari Haukvik

rer, er de mer enn det for oss. Bønnefellesskapet og fellesskapet både i teamet/turgruppa og med forfulgte brødre og søstre står i sentrum. Jeg har av og til vært på andre ferdigpakka turer.

Helt automatisk sammenligner jeg de turene med turer jeg har vært på til såkalte lukkede land. De andre turene faller liksom «helt igjennom». For meg er det så mye mer meningsfullt å dra på en tur der målet er mer enn min egen fornøyelse/ferie – om jeg kan si det slik. Å reise sammen med andre medkristne fra inn- og utland hvor alle har samme fokus, er også veldig berikende, lærerikt og trostyrkende.

Hvilken type turer er det du «gidder» dra på?

– Å dra på turer der målet er å be for, støtte og oppmuntre kristne som blir forfulgt for sin tro, synes jeg er veldig meningsfullt. Men det må sies at det på noen turer til tider kan være et visst nervepress også.

Jeg har hørt deg si om disse «oppmuntringsturene»: Hvem er det som blir mest oppmuntret? Kan du fortelle om noen av de situasjonene da du selv har

blitt mer oppmuntret enn de du selv hadde tenkt å oppmuntre?

– Jeg tror nok at kristne vi har møtt i såkalte lukkede land, har blitt oppmuntret av å treffe kristne fra Vesten. De erfarer at de ikke er glemt blant annet.

Om vi ikke hadde vært en oppmuntring for dem, hadde de vel ikke tatt den risikoen det medfører å ta imot oss. De kan nemlig risikere å måtte betale en høy pris. Vi fra Vesten risikerer i mange av disse landene ikke annet enn å bli kastet ut av landet.

Noen turer kalles «oppmuntringsturer». Hvem som blir mest oppmuntret – de som drar for å oppmuntre, eller de kristne vi treffer i «lukkede land»- kan diskuteres.

– Jeg selv har blitt oppmuntret på alle turene jeg har vært på der målet er å styrke forfulgte brødre og søstre. Både det fellesskapet vi har innad i teamet, og det vi får med lokale kristne og/eller teltmakere som bor i landene over tid, har vært oppmuntrende og svært givende for meg.

På siste teamet jeg var, fikk vi delta på en gudstjeneste der det var stuet inn ca. 60 mennesker på ett rom i en leilighet. Vi vestlige måtte komme

og gå puljevis for ikke å vekke oppsikt. Lovsangen runget i veggene. Da nattverden ble delt ut, måtte barna gå ut av rommet for at det skulle bli plass til selve utdelingen. Vi var de første fra Vesten som besøkte dem. Den opplevelsen glemmer jeg ikke.

Noe annet du vil si i denne sammenhengen?

– Det er enormt trostyrkende for en selv å få møte kristne brødre og søstre som blir forfulgt for sin tro. Å be sammen og ha fellesskap med dem gir enormt mye. I noen land er det for risikabelt for de innfødte å ha kontakt med kristne fra utlandet. Men bare å være i disse landene for å be, og vite at det finnes medkristne der, er viktig.

Hvorfor kan slike inntrykk som Inger Kari formidler noen ganger oppleves eksotiske for en norsk menighet? Hva er det egentlig som er «et normalt kristenliv»? Og hva er det som er et «u-normalt kristenliv»?

Kanskje kan dette bibelverset kaste lys over saken? «Alle som vil leve et gudfryktig liv i Kristus Jesus, skal bli forfulgt.» (2 Tim 3,12)

Møtelisten - Gudstjenester og søndagsmøter jul og nyttår

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe
24.12.2019	Julaften	Luk 2,1-20	HVS 14.30 2		MA 15.00 2	PJ 15.00 5		ER 14.00
25.12.2019	1. juledag	Joh 1,1-14	KHE 12.00 1		PJ 1	BA n 1	ER n 1	
26.12.2019	2. juledag	Martt 2,16-23		MA n		11.00		KHE n
28.12.2019	4. juledag					PJ 18.15		
29.12.2019	Romjulsøndag	Matt 2,13-15	11.00				17.00	
01.01.2020	1. nyttårsdag	Luk 2,21	HVS 12.00 5			PJ n 20.30	ER n 4	
05.01.2020	Kristi Åp.dag	Matt 2,1-12	AM n 2		11.00	PJ 7	11.00	AJ n 3
12.01.2020	2.s. i Åp.tiden	Matt 3,13-17	11.00		MA n 7	11.00		11.00
19.01.2020	3.s. i Åp.tiden	Joh 2,1-11	HVS n 1		11.00	PJ n 7 X	ER n 2	X
26.01.2020	4.s. i Åp.tiden	Luk 18,35-43	11.00		BA n 7	11.00	11.00	
02.02.2020	5.s. i Åp.tiden	Mark 2,1-12	MA n 7		11.00	HVS 2	UA n 7	ER n 3
09.02.2020	Såmannssøndag	Luk 8,4-15	11.00	MA	11.00	11.00	18.00	11.00
16.02.2020	Kristi forkl.dag	Matt 17,1-9	HVS n 2		ER 1	BA n 3	11.00	
23.02.2020	Fastelavnssøndag	Joh 17,20-26	11.00		11.00	11.00	ER n 1	
01.03.2020	1.s. i fastetiden	Matt 4,1-11	KHE sn		MA n 3	PJ n 3		ER n 3
08.03.2020	2.s. i fastetiden	Matt 15,21-28	11.00		11.00	11.00	11.00	11.00
15.03.2020	3.s. i fastetiden	Luk 11,14-28	PJ n 7		11.00	11.00	11.00	MA n 3
22.03.2020	Maria budskapsdag	Luk 1,26-38	11.00		OEng n 7	PJ 4	HA n 7	JaBy 3
29.03.2020	4.s. i fastetiden	Joh 11,45-53	HVS n 2		11.00	11.00	11.00	11.00
05.04.2020	Palmesøndag	Joh 12,12-24	11.00		11.00	11.00	X	
09.04.2020	Skjærtorsdag	Matt 26,17-30	KHE 17.00 n		MA n	PJ sn 18.00	ER n 18.00	ER n 3
10.04.2020	Langfredag	Mark 14,26-15,37	11.00		11.00	11.00	8.30	
12.04.2020	Påskedag	Luk 24,1-9	HVS n 1		MA 1	PJ 1	ER n 1	ER n 17.00
13.04.2020	2. Påskedag	Luk 24,13-35		MA				
19.04.2020	2.s. i påsketiden	Joh 21,1-14	11.00		11.00	ER n 4	11.00	
26.04.2020	3.s. i påsketiden	Joh 10,11-18	KHE n 7		BJH 2	11.00	AM n 6	11.00
03.05.2020	4.s. i påsketiden	Joh 16,16-22	KHE konf 3		11.00	PJ	11.00	ER konf
10.05.2020	5.s. i påsketiden	Joh 15,1-8	11.00		MA n 7	PJ konf 6	BA n 2	11.00
17.05.2020	Grunnlovsgdag	Salme 127,1-3	KHE 15.00					
21.05.2020	Kristi himmelfartsdag	Mark 16,19-20	HVS n		FAF 7	BJH 7 X	11.00	ER n 3
24.05.2020	Søndag før pinse	Joh 15,26-27	11.00		11.00	11.00		
31.05.2020	Pinsedag	Joh 20,19-23	KHE n 1		MA 1	PJ n 1	ER n 18.00 1	ER n 3
01.06.2020	2. pinsedag	Joh 16,5-11		MA				
07.06.2020	Treenighetssøndag	Matt 28,16-20	11.00		11.00	KHE 6	ER n 5	11.00
14.06.2020	2.s. i treenighetstiden	Matt 3,11-12	ER n 6		UA n 7	11.00	11.00	HA 3
21.06.2020	3.s. i treenighetstiden	Luk 14,15-24			St.Hans stevnet på Gjennestad i Stokke			
28.06.2020	4.s. i treenighetstiden	1 Kor 9, 24-27	11.00		MA 7	PJ n 7	11.00	

Initialer / navn:

AJ - Andreas Johansson
 AM - Arild Minnesjord
 BA - Bertil Andersson
 BJH - Boe Johannes Hermansen
 ER - Erling Rantrud

FAF - Fred Arve Fahre
 HA - Henning Alsaker
 HVS - Håkon Valen-Sendstad
 JaBy - Jan Bygstad
 JMS - Jon Magne Sønstabø

JRD - Jan Roald Dahlstrøm
 KHE - Kristoffer Hansen-Ekenes
 MA - Morten Askjer
 OE - Ottar Endresen
 OEng - Olaf Engestøl

PJ - Peter Johansen
 RA - Ragnar Andersen
 RE - Rolf Ekenes
 UA - Ulf Asp

2019 og 1. og 2. kvartal 2020

	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hard.	Molde	Nodr.	Sandnes	Dato
00	BA 15.00 2	14.30									24.12.2018
	AM n 1	OE n 1		JaBy n	BJH n	OEng n 1					25.12.2018
3	11.00			JaBy n	BJH n						26.12.2018
											28.12.2019
	17.00			HA	BJH n						29.12.2019
	11.00			HA	BJH n						01.01.2020
	11.00	OEng n 2		JaBy n	BJH n						05.01.2020
	PJ n 2		JaBy n 2		BA n	OE n 1				OEng n 3	12.01.2020
	11.00	JRD n 3		JaBy n	11.00	11.00	HA n	11.00			19.01.2020
	11.00			JMS	BJH n	AM n 3			AJ n	11.00	26.01.2020
	KHE n 7	JRD n 2		JaBy n	BJH n						02.02.2020
	11.00		JaBy n 3		RA n	OE n 2				OEng 3	09.02.2020
	AM n 1	11.00		JMS	BJH n	11.00	PJ n	11.00			16.02.2020
	11.00			JaBy n	11.00	OE n 3			HA n	11.00	23.02.2020
	11.00	OEng n 2		JaBy n	BJH n						01.03.2020
	ER 4		JaBy n 7		BJH n	BA n 1				HA sn 3	08.03.2020
3	11.00	OE sn 3		JMS	BJH n	11.00	HA n	11.00			15.03.2020
	11.00				11.00	AM n 3				11.00	22.03.2020
	FAF n 7	11.00		JaBy n	BJH n				PJ n		29.03.2020
	11.00			JMS	BJH n X	OEng n 3		11.00		HA n 1	05.04.2020
	FAF n 18.00		JaBy sn 1	JaBy n	BJH n						09.04.2020
	11.00	11.00		JaBy n 18.00	BJH	11.00					10.04.2020
00 3	FAF 1			JMS	BJH/RA n	OEng n 1					12.04.2020
	11.00	OEng n 1			BJH n						13.04.2020
	PJ 7				BJH n		JMS n		RA n	11.00	19.04.2020
	11.00	AJ n 2		JaBy n	11.00	11.00					26.04.2020
3	11.00			JMS	BJH n					OEng n 3	03.05.2020
	FAF n 2	OEng n 3	JaBy n 5		RA n	AJ n 2		11.00			10.05.2020
	13.00			JaBy n							17.05.2020
	11.00			JMS	X	11.00					21.05.2020
	BA konf	HA n 2		JaBy n	11.00		BJH n		ER n		24.05.2020
	FAF n 1			JaBy n	BJH n	HVS n 1					31.05.2020
	11.00	OEng n 1			BJH n						01.06.2020
	11.00			JMS	RA n	JaBy n 3					07.06.2020
	FAF 2	11.00	JaBy n 1		BJH n	11.00		11.00		AJ n 2	14.06.2020
											21.06.2020
	11.00			JaBy n	11.00	OE n 3				11.00	28.06.2020

Sted for
Gudstjenestene
i Østfold: se
DELKs nettsider
www.delk.no.

Initialer = gudstjeneste
kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/fellesmøte
n – Natverd
sn – Skriftemål og natverd

Ofring til:
1 – Prestetjenesten
2 – Misjonen
3 – Lokalt menighetsarbeid
4 – DELKs skoledrift
5 – Nødhjelp

6 – Ungdomsarbeid
7 – Andre formål

NB! Endringer kan
forekomme. Følg
med i kalenderen
for din menighet
på www.delk.no

Min Bibelhelt XI

Simeon i tempelet

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Denne gangen skal vi til Simeon. Den gamle mannen i tempelet som fikk se Guds frelse.

Tålmodighet. Det er ikke akkurat min sterkeste side. Jeg tror ikke det er den sterkeste siden til så veldig mange andre heller. Ting må skje raskt. Helst nå. Helst i går. Vi venter på alle mulige forskjellige ting. Israelsfolket ventet på sin Messias. De var vant til å vente. Abraham og Sara ventet i 25 år på at Guds løfte om at han skulle få en sønn ble oppfylt. Moses måtte vente 40 år i ørkenen før folket fikk komme inn i Kanaan. Da Josef og Maria dro til Betlehem, hadde det gått mer enn 400 år siden den siste profeten Jesaja forkynte: «Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, den unge jenta skal bli med barn og føde en sønn, og hun skal gi ham navnet Immanuel.» Jesaja 7:14

Diakonispalten

Ord om glede

Hvorfor bruker Gud så lang til? Jeg har ikke svart på spørsmålet, men jeg vet at det bibelhistorien viser oss, er at Guds løfter blir oppfylt! Det tar ofte mer tid enn vi skulle ønske, men det skjer! Simeon i tempelet hadde ventet på Messias hele livet. Han hadde opplevd okkupasjon av romere, korruperte konger, hykleriske fariseere, undertrykking av sitt eget folk, men aldri gav han opp håpet og løftet om at en dag vil Gud sende sin Messias. I Lukas kapittel 2 leser vi:

«I Jerusalem bodde det en mann som het Simeon. Han var rettskaffen og gudfryktig og ventet på Israels trøst. Den hellige ånd var over ham, og Ånden hadde latt ham få vite at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede.»

Hva kan jeg lære av Simeon? Vi leste at Den hellige ånd var over ham. Han var ikke alene og overlatt til seg selv i denne verden. Det er ikke mange vi hører om som har fått Den hellige ånd til seg før pinse-dag 33 år senere, men Simeon er en av disse. Hvor mye mer har ikke vi fått Den hellige ånd? Han er hos oss hver eneste dag og viker ikke! Jeg vil lære å stole på at Den hellige ånd er med meg også i min hverdag.

«Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovprieste Gud og sa: «Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har lovet. For mine øyne har sett din frelse, som du har gjort i stand like for ansiktet på alle folk, et lys til åpenbaring for hedningene og ditt folk Israel til ære.»

Det er noe forunderlig som skjer her. Simeon kjenner igjen Jesus når han får se ham! Og det han ser i Jesus, er sin frelse. Det er jul. Vi ser Jesus mange steder. I krybber, i Bibelen, på julekort, men aller nærest er han med sin hellige Ånd i oss og mellom oss. Jeg vil som Simeon minne meg selv på at når jeg ser Jesus, da ser jeg Guds frelse for meg! Da kan jeg leve i fred. Jeg trenger ikke være utålmodig for noen ting. Gud har alt gitt sin frelse til alle mennesker som vil se og tro. Den tålmodigheten Simeon hadde og freden han opplevde i møtet med Jesus, gjør ham til et stort forbilde for meg.

Tekst og illustrasjon
Erling Rantrud

Livet har mange farger og fasetter, ingen dager er like, selv om det kan fortone seg slik for noen i kortere eller lengre perioder. Gjennom samtale og sjelesorg er det avgjørende å favne hele mennesket og det de opplever i liv og tro. Hvordan vi gjør det vil være avhengig hvem vi er og måten vi relaterer til andre på. Det viktige blir å forsøke å romme mest mulig av det man ser og hører i et vennlig møte med et menneske. Slik kan samtalen i seg selv være en god opplevelse for den vi møter og skape håp om endring eller en helende og legende prosess.

Sjelesorgen og diakonien rommer også de gode tingene, håp, smil, glede og gode fortellinger. Det er fint å hjelpe hverandre til å se det gode som omgir oss, se styrkene og bli oppmerksomme på det som bærer i liv og tro.

Har du en fortelling om glede fra ditt liv?

Noen opplever gleden i møte med et annet menneske der det oppstår dyp kjærlighet. Noen opplever glede og begeistring i møte med en lidenskap, interesse eller arbeid. Vi kan oppleve å bli "fylt av glede", slik det står i en dåpssalme. Gleden gir oss verdi på en annen måte enn ellers. Vi kan kjenne oss levende og også eie en følelse av frihet. Det er noe magisk med gleden. Den endrer, den bygger bro, den utløser kreativitet og vitalitet. Den som har strevd seg opp på en fjellside og får se utsikten når toppen endelig er nådd, kan fylles av en slik glede, både som resultat av å ha mestret noe og fordi det vakre en ser utløser glede.

Når gleden uteblir i livet, er det grunn til å stanse og spørre seg selv hvordan det ble slik? Hva i mitt liv har dempet gleden? Hvorfor oppsøker jeg ikke lenger det som gav meg glede før?

Kan det være at du ikke har noen å dele gleder med? Å dele en glede som ikke blir verdsatt eller tatt imot slik en ønsker gjør noe med oss. Evnen til å ta imot å dele andres glede er viktig, selv om det kan være en utfordring for oss selv å kjenne på vonde følelser og så utvikle noe som gjør oss sjenerøse i møte med andres glede.

Det er snart advent, en tid som for mange er fylt med forventning. Vi skal snart lytte til englenes ord om glede, en stor glede fra himmelen til jorden. Mektige ord om glede til deg, og som du frimodig kan gi videre.

Men engelen sa til dem: *«Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er søvpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovprieste Gud og sang:*

*«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»*

Elisabeth Fehn Olsen

Grenlandsaksjonen – 30 års hjelpearbeid

Fra hånd til hånd, fra hjerte til hjerte

Utdeling på landsbygda

270 trailere med familiepakker og handikaputstyr, ambulanser, busser og livreddende utstyr til sykehus. Sommerleirer, hvor hundrevis av barn får opplevelser for livet.

Barnehjemmet Agape – vårt hjerte-barn! – var Grenlandsaksjonen med på å bygge i 1994. Hjemmet er en oase hvor det til enhver tid bor rundt 30 barn, og hvor driverne hver eneste dag har 1 Kor 13, kjærlighetens evangelium, som sin leveregel.

Dette er noen glimt etter 30 år med hjelpearbeid til Romania – landet som nesten ingen av oss kjente noe særlig til før bilder fra barnehjem og landsbyer fylte TV-skjermene midt i juleforberedelsene 21. desember 1989. To naboer i Skien så dette og handlet! De startet en spontanaksjon på selveste lille julaften, og det berørte mange! 29. desember 1989, åtte dager etter revolusjonsdagen i Romania, dro de to første trailerne fullastet med nødhjelp. I februar 1990 ble det sendt 14 trailere samtidig, og i påsken 1990 ytterligere syv trailere. Det som var tenkt å være en spontanaksjon for å hjelpe et hardt prøvet folk, pågår fortsatt. Og hjelpen er, utrolig nok, like

nødvendig i dag som for 30 år siden! Gjennom alle disse årene har mange fra DELK vært solide bærebjelker i Grenlandsaksjonen, og er det fortsatt.

Mye har skjedd på disse årene – også til det bedre, men forskjellene har blitt så mye større. De som ingenting har, Romanias hverdagshelter, lever sine enkle liv fra hånd til munn, og håper hver dag på en lysere fremtid. Det er de vi møter hver gang vi kommer, og det er de som møter oss med varme håndtrykk, gode klemmer og velsignelser.

Takk til alle trofaste støttespillere! Til privatpersoner, skoler, barnehager, foreninger og andre som har gitt, og fortsatt gir av sin tid og sitt overskudd for å hjelpe andre. Sammen er vi med på noe stort og viktig, og er i sannhet «Jesu hender og føtter».

Vi vil fortsette arbeidet vårt sammen med dere, med Jesu ord i våre hjerter: «Det dere har gjort mot en av disse mine minste søsken, det har dere gjort imot meg»
Velsignet jul til dere alle!

Hilde Sletten

www.grenlandsaksjonen.no

Seminarhelg i Dalane om kjønn og samliv

Øivind Benestad fra stiftelsen MorFarBarn besøkte Dalane 20.–22. september. Denne helgen ble arrangert av Dalane DELK og bedehusene i Egersund. Møteserien startet med et introduksjonsmøte på Egersund bedehus med temaet: «Kristentro i møte med regnbueflagg, radikal kjønnsideologi». Det var innledning og god samtale i etterkant. På lørdagen ble det holdt tre foredrag og tilhørende samtale.

Benestad la tydelig vekt på at helgen skulle gi deltakerne kunnskap og frimodighet til å møte medmennesker fra seksuelle minoriteter med respekt og vennlighet. Og at det bibelske idealet er å være tro mot sannheten i kjærlighet. Søndag formiddag talte Benestad på søndagsmøte, over temaet: «Å følge Jesus – uansett!» På ettermiddagen var det møte på Egersund misjonshus med emnet «Med blikket festet på Jesus – sannheten tro i kjærlighet».

Møtene og foredragene ble filmet av Vassvik Media og er tilgjengelig på Youtube.com. For de som vil sette seg mer inn i saken, anbefales nettsidene til MorFarBarn og samlivsbanken.no.

Tekst: Olaf Engestøl

Foto: Øivind Benestad

Fem barn om jul

Jacob Ludvigsen, 7 år, 2. klasse
Kristian Skaara, 8 år, 3.klasse
Johannes Ferdinand Kjøndal, 7 år, 2. kl.
Tuva Emilie Tam Jørgensen, 7 år, 2. kl.
Magnus Kleppan, 7 år, 2. klasse

Det er november og onsdags-SFO på Moe skole. Selv om det er noen uker igjen, er pepperkakebakingen allerede godt i gang, og ungene er ivrige i forberedelsene. Jeg får lov til å forstyrre dem litt og ta en prat om julen.

Hvorfor feirer vi jul? Barna synes det nesten er et dumt spørsmål. «Fordi Jesus ble født, selvfølgelig!» «For nesten 2020 år siden», skyter Johannes Ferdinand inn. Dette kan de fra før. Jeg

lurer på hva de pleier å gjøre i julen.

«I fjor lagde jeg gave til mamma og pappa, det tror jeg at jeg skal i år også.» forteller Jacob. «Og jeg liker ganske godt å pynte!» sier Kristian. Johannes Ferdinand spiser ribbe, åpner gaver, åpner kalenderen og sjekker julestrømpen. Det siste skjønner jeg at er særlig viktig. Tuva er ivrig og vil veldig gjerne fortelle at mormor kommer på besøk! Magnus spiser pinnekjøtt, åpner gaver og baker pepperkaker.

Nå jeg spør om hvilke julesanger de liker, er det litt vanskelig å komme på noen så tidlig i november, men de blir enige om at «Glade jul» er fin og viktig. «Bjelleklang» får en god andreplass. Resten venter de med å huske til de skal

syng dem.

Neste spørsmålet er om de går i kirken når det er jul. De tror det, men det kommer litt an på om det er søndag eller ikke. Kristian og Magnus skal i alle fall på julefest i Salem i Sandefjord, Johannes Ferdinand og Jakob mener de skal til Moe kirke på julaften og Tuva Emilie pleier å gå i Norkirken, Sandefjord.

Jeg skjønner at de ikke har tid til å prate mer med meg, for plutselig har alle løpt ut døren for å finne på noe annet. Og jeg som ikke rakk å ønske dem god jul en gang. Jeg får håpe de kan lese det her. God jul til alle barn, både små og store!

Tekst og foto: red

Byggeprosjektet i Horten er ferdig

For noe år tilbake arvet menigheten i Horten en eiendom med et gammelt hus. Etter en lang prosess om hvordan arven skulle forvaltes, er planer og prosesser ferdig.

I stedet for et gammelt falleferdig hus uten verdi, står det nå fire flotte boenheter klare på tomten. De var nøkkelklare tidligere i høst, og i oktober var alle fire utleid. Per Solberg har stått i bresjen for prosessen. Han forteller at det har gått fint. Det har vært utfordringer med både arkitektur, overvann, murer og mye annet, men sluttresultatet er han veldig fornøyd med. Flere av naboene i området skryter av hvor pent det har blitt og hvor godt boligene glir inn i terrenget. Det har vært viktig å ta vare på så mye sikt som mulig for naboer rundt, og siden det sto et hus der fra før, har det gått veldig fint. For noen har sikten til og med blitt bedre. Per forteller at det måtte bli så mange som som fire leilighet for at prosjektet skal lønne seg. Menigheten har vurdert om det er rett av dem som kirke å drive utleievirksomhet. Konklusjonen ble at det er riktig å forvalte arven godt. Ved å bygge fire leiligheter bidrar det til byens behov for boliger, og inntektene fra utleie vil komme menigheten og medmennesker til gode. Stabil

økonomi fører til større muligheter for gaver til misjon, viktig misjonalt og diakonalt arbeid og forhåpentligvis flere muligheter for at flere mennesker i byen kan bli kjent med Jesus. Nå som bygget er ferdig, er det viktig å be om at det blir til velsignelse for både beboerne, menigheten og vår neste.

Tekst: red.

Foto: Per Solberg

Illustrasjonfotoet erstatter en artikkel som står på trykk i Underveis nr. 4-2019. Se det trykte bladet for å lese artikkelen.

Vinter på Golsfjellet.
Foto: TFR

Fred Søndby - den eldste av de eldste

Fred Søndby ble født i Oslo 2. april 1945. Krigen var enda ikke over, men da han ble døpt i Grønland kirke 17. juni, var frigjøringen et faktum. «Det er kanskje derfor jeg har fått navnet mitt», undrer Fred seg.

Fred vokste ikke opp i en kristen familie, men allerede fra 10-årsalderen begynte han å gå regelmessig i kirken. Helt fra den tiden har Fred hatt en åndelig lengsel.

«Som 14-åring kom jeg i kontakt med Hans Nielsen Hauges venner på et sommersteine de hadde i Oslo. Gjennom dem ble jeg også kjent med DELKs menighet i Oslo i St. Olavsgate 12, hvor jeg ble kjent med flere familier. Det betydde mye for en ung gutt som var søkende i åndelige spørsmål å bli sett og tatt imot, slik jeg ble i denne menigheten.»

Fred har hatt hele sitt yrkesaktive liv i bank og senere i Kirkelig fellesråd i Oslo. Han giftet seg med Karin i 1967, og de fikk etter hvert to døtre og tre barnebarn.

«Det gikk noen år uten at jeg hadde noen kontakt med DELK, før jeg i 1986 leste i Vårt Land at Ryenberget menighet var innviet. Jeg ble da veldig spent på å se den nye kirken. Jeg og kona mi gikk en stund i Ryenberget, men meldte oss ikke inn, siden vi på den tiden var aktivt med i Nesodden menighet. Men jeg har i alle disse årene fulgt godt med i alt som har skjedd i DELK, og gledet meg over den positive utviklingen som har skjedd i løpet av disse årene. Og at alt dette positive har kunnet skje uten store stridigheter, har imponert meg. Jeg har også fulgt DELK gjennom "Underveis" som jeg har lest fra det første nummeret, som kom ut i 1984.»

Da Fred gikk av med pensjon i Kirkelig fellesråd, meldte han seg inn i DELK og Ryenberget menighet. Her har Fred bl.a. hatt kåserier og andakter på seniortreffene, sporadisk ledet en bibelgruppe, skrevet flere artikler og intervjuer til Underveis, og talt på søndagsmøter.

«Jeg ble svært overrasket da jeg ble spurt om å ta imot valget som eldste nå i våres, etter at det hadde vært flere valgoganger. Flere hadde svart nei, men siden jeg godt kunne tenke meg å bli eldste når jeg først fikk spørsmålet, og siden jeg tross høy alder føler meg i god form, sa jeg ja. Men jeg vil gjerne legge til at dersom det hadde vært en yngre kandidat som hadde svart ja, hadde jeg ikke stilt til valg. Det blir en viktig oppgave i årene framover å få yngre menn til å gå inn i tjenesten som eldste.»

Jeg lurer på hva Fred mener er Ryenbergets styrke i kirkelandskapet?

«Vi har et godt åndelig fellesskap, gode prester, diakon og forkynnere. Vekslingen mellom gudstjenester og søndagsmøter gir en god variasjon. Dette er også med på å åpne veien for yngre forkynnere og for at kvinner gis mulighet til å være møteledere og talere. Vi har dessuten en solid og kunnskapsrik menighetsstab, søndagsskole og tweens, men er for tiden noe svake på ungdomsarbeid, noe vi satser på å bygge opp.»

Hvilke utfordringer ser du for DELK fremover? «Vi lever i en tid hvor åndelige verdier ikke skåres høyt i samfunnet. Mange mennesker vil ikke møte kristen forkynnelse i sitt dagligliv. Dette må vi som menighet ta alvorlig, og være til stede der folk møtes. Jeg ser også viktigheten av at menigheten aktivt samarbeider med andre kristne organisasjoner og kirkesamfunn, at vi er synlige i økumenisk sammenheng. Når skal f.eks. Ryenberget menighet ha sin første gudstjeneste overført i NRK Radio eller TV? Alt dette er viktige og framtidrettede oppgaver.»

Det er på tide å avslutte intervjuet, men hvis du skal dele et bibelvers med leserne, hva skulle det vært?

«Da må det bli dette ordet av Paulus: For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til.» (Rom. 14, 7-8)

Fred forteller at Ryenberget menighet er et godt åndelig hjem med godt miljø. «Jeg ønsker at flere kan bli en del av vårt fellesskap», avslutter han.

Tekst: Red.

Foto: Egil Helland

Sharam Barati på besøk i DELK Bergen

1. og 2. november hadde DELK Bergen besøk av Sharam Barati. Han er pastor i Porsgrund Baptistmenighet, Imanuel Church. Menigheten består utelukkende av konvertitter fra islam som er flyktninger fra Iran. Barati har stor kunnskap og innsikt i problemene som konvertitter kan møte når de kommer til et kristent land med en kristen kultur, og også de utfordringer de kan møte i en norsk menighet. Iran er et land der overvåking og kontroll er utbredt, og en kristen står i stadig fare for å bli ar-

restert og drept. Overvåkingen foregår også i Norge, sier Barati, for Iran har mange spioner og bruker store ressurser på å spionere på konvertitter i andre land. Men den kristne tro og håpet vi eier i Jesus Kristus er sterkere enn frykten, og når man ser friheten i de kristne land, vil man ikke tilbake til islam. Det var et meget kjærkomment og lærerikt besøk vi hadde i Bergen menighet og anbefaler gjerne flere menigheter å invitere Barati.

Jon Tore Lie

Hvordan prate med andre om tro?

Diana Kostadinov

Diana Kostadinov som bor i Sandefjord og går i Moe kirke, er en engasjert tobarnsmor med et stort hjerte for å forkynne ordet om Gud til alle. Der andre kan kjenne på tilkortkommenhet og frykt for anstøt, lar Diana livet og gjerningene sine fortelle andre om Gud og frelsen.

Hun jobber i barnehage og bruker enhver mulighet hun får til å snakke om Gud: «Hvert eneste sted jeg går, åpner Gud en dør. Jeg møter folk på jobben: foreldre, kollegaer, barn, studenter og vikarer.» I barnehagen får hun mulighet til å forkynne i samlingen, og til å be for barna: «Når barna slår seg, spør jeg: Kan jeg få lov til å be for deg?» Hun forteller videre at det har gode ringvirkninger, og at barna selv lærer å be og tar initiativ til å be for andre barn og voksne i barnehagen.

Troen på bønnens makt er en sentral del av livet som kristen for Diana, og spesielt én hendelse stadfestet bønnen på en tydelig måte. Diana hadde ansvaret for samlingsstund i andakten og hadde med seg en fisk som rekvisitt. En sprell levende fisk – til glede for barna som skulle høre på. Hadde det ikke vært for at fisken på mystisk vis plutselig lå med buken opp da hun kom til barnehagen. Diana forteller om fortvilelse, både for fisken som var død og for

samlingsstundens høydepunkt som plutselig var blitt en skikkelig nedtur. Sammen med barna ba de for fisken og opplevde at fisken kviknet til! Da det endelig var tid for samlingsstund, svømte fisken helt vanlig, til begeistring for barna og som et svært tydelig bønnesvar. Fisken levde et helt år etter denne episoden. Gjerning og ord går sammen hånd i hånd, når Diana forteller andre om Gud.

Hun er opprinnelig fra Bulgaria og synes det tidvis kan være utfordrende med språket. Derfor er også det konkrete viktig for hennes forkynnelse. Det viser hun gjennom bønnen, der hun gjerne ber for kolleger, foreldre og barn på arbeidsplassen. Vi som følger Jesus, er alle kalt til å dele det gode budskapet om det vi har fått, og når man kjenner motet svikter i møtet med vår neste, er det en bønn i Bibelen om akkurat dette: «Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet så vi kan forkynne Kristi mysterium» Kol. 4,3.

Tekst og foto: Jenny Johansen

Å være frivillig i kirken

Ingvill Adele Hansen er frivillig søndagsskolemedarbeider i Sandefjord menighet og på Between i Moe kirke. Hun er 17 år gammel og går på Sandefjord videregående skole. Vi lurer på hva er det som gjør at unge mennesker vil bruke verdifull fritid på frivillig arbeid i kirka. Vi tok en prat med Ingvill.

Hva liker du å gjøre på fritiden din?

– På fritiden synger jeg i et kristent ungdomskor kalt SingIn. Jeg er også med på ungdomsmøter og kvelder i DELK. Ellers er jeg glad i å være med venner eller gjøre noe kreativt som syng eller tegning.

Hva motiverer deg?

– Motivasjonen ligger i de små hverdagsgledene, som et uventet smil eller en morsom kommentar.

Hvorfor sa du ja til å bli frivillig medarbeider?

– Jeg tenkte det er en fin erfaring, og så er jeg veldig glad i barn. I tillegg er det spennende å få kunne snakke med andre om Jesus, og høre på

såanne søte, finurlige spørsmål og tanker. Synes også det er lettere å snakke med barn enn voksne, de er mye mindre seriøse, og de går som oftest rett på sak.

Hva liker du best å gjøre i barnearbeidet?

– Fortelle bibelhistoriene. Det er en fin måte for meg både å lære bort og bli bedre kjent med Bibelen selv.

Hva er det viktigste med barnearbeidet?

– Å gjøre barna kjent med Jesus, og det å lære dem at man alltid har Gud med seg uansett hvor de er og hva som skjer.

Hvordan vet du at Gud finnes?

– Gjennom å snakke med andre, og oppleve bønnesvar. I blant ser jeg tilbake på kjipe hendelser og kan se at han hadde en plan, for som oftest kommer noe bra etterpå som er enda bedre enn det man hadde forventet. Verden er for detaljert til å ikke kunne ha blitt skapt.

Hva skal du bli når du blir helt voksen?

Ingvill Adele Hansen

– Planen er å enten bli psykolog eller klesdesigner. Jeg har i hvert fall lyst til å jobbe med mennesker.

Hvem er ditt største forbilde?

– For å være helt ærlig så finner jeg det vanskelig å ha et konkret forbilde, men jeg finner inspirasjon i de rundt meg, alle har sine styrker og svakheter.

Jeanette Boanger Meyer

SENDT Læringsfelleskap

DELKs deltakere på konferansen: f.v. Håkon Valen-Sendstad, Bertil Andersson, Andreas Johansson, Olaf Engestøl og Eirik Thorvaldsen. Foto: En konferansedeltaker

Den fjerde samlingen i SENDT Læringsfelleskap ble holdt 13. og 14. nov 2019. Også denne gangen stilte DELK med en delegasjon fra menighetsplantingsutvalget (MP) vårt.

SENDT Læringsfelleskap handler om å samles med ett mål for øyet: å plante 400 nye livskraftige menigheter i Norge før 2025. 13 ulike kirkesamfunn, organisasjoner og bevegelser var med – nesten «alle sammen» bortsett fra Den norske kirke. Fram til nå har Øystein Gjerme fra Pinsebevegelsen ledet SENDT Norge, men nå tar Jarleif Gaustad fra NLM over ledervervet.

Virkeligheten i Norge er at ikke så få menigheter har blitt lagt ned de senere år. Noen mener da at de menighetene som er igjen, kan ta oppdraget med å gjøre nordmennene og de nye landsmennene til disipler av Jesus og lære dem å holde alt han befalte. Erfaringen viser likevel at der det plantes flere nye menigheter, så blir det også flere disipler av Jesus. Det var vel disippelgjøring som var oppdraget Jesus ga oss, eller?

I lunsjen havnet noen av oss DELKere sammen med noen brødre fra Pinsebevegelsen. Hvordan ser deres samlinger

ut i DELK da? Vi svarte etter beste evne at alt åndelig liv må ha en form, men det er ikke én form som er den rette, så derfor har vi to former, både liturgiske gudstjenester og møter. Det var helt tydelig at våre brødre fra Pinsebevegelsen syntes det var et kult konsept vi har i DELK. Så sa en av dem: Jeg vil tippe at dere som lutheranere merker og er mye tettere på utviklingen i Den norske kirke enn det vi som pinsevenner gjør. Vi ble enige om at det nok stemmer. Så sa han: Da må dere i DELK se kallet deres. Han forventet at vi i DELK – gitt situasjonen – planter flere menigheter. Selv hadde han planer om å plante 20 menigheter på Østlandet på sine eldre dager.

Noen, som Misjonsforbundet, har allerede plantet ganske mange menigheter, men skal det bli 400 nye menigheter før 2015, så er det nok mange skritt som må vandles i tro – også hos oss i DELK. På læringsfelleskapet brukte vi mye tid på å snakke sammen og lage handlingsplaner for hvilke skritt vi skal ta de neste 12 månedene for å plante flere menigheter.

Alle kirkesamfunnene/organisasjonene presenterte etter tur hva de hadde kommet fram til, og vi bad for hveran-

dre. Da det var DELK sin tur å bli bedt for, kom en av de andre deltakerne med en lapp til oss der det sto: «Gud spør ikke etter hva som mangler, men hva dere har – hva du kan gi. (Jf. Mark 6,38; 2 Mos 4,2)» De andre deltakerne bad for oss på denne måten: Herre, du ser at DELK har en historie, men la dem nå være med å skrive historie.

Menighetsplantingsutvalget i DELK har bruk for flere ressurser – og som bildet viser, så savner vi særlig damer med interesse for menighetsplanting.

Hvilken av DELK sine menigheter blir først ut med å melde seg som «moderamenighet» for en ny menighetsplante på Østlandet?

Tenk så flott det hadde vært å kunne gå rundt til husene i et nabolag et sted på Østlandet og fortelle menneskene at vi planlegger å starte en ny menighet i området, og så spørre folk som egentlig ikke liker kirke og kristendom hvordan de ser for seg at en menighet skal være for at de skal kunne tenke seg å bli med. En slik spørreunde vil sannsynligvis bli alt annet en kjedelig.

Men Jesus ga heller aldri noe bud om å opprettholde status quo.

Andreas Johansson

Om Bondal fjellstue

Adressen til fjellstua er:

Bondal fjellstue, Bondal, 3697 Tuddal
Gå inn på www.delk.no/bondal for mer informasjon og nyheter om fjellstua.

Støttemedlemskap og gaver

Vi minner om støttemedlemskap som koster 300 kr i året. Det har de siste årene blitt gjort betydelige forbedringer på Bondal.

Derfor er vi veldig takknemlig for støtte-medlemskap og gaver. Det betyr mye for økonomien, og gjør at vi kan holde utleie-prisene på et moderat nivå.

Betaling for støttemedlemskap og eventuelle gaver kan sendes til konto nr. 2680 07 50503.

Leie Fjellstua?

Kontakt Kjell-André Bettum: kjellandre.bettum@granlyskole.no eller tlf. 95 45 08 14.

Kjell-André har oversikt over ledige helger og uker samt priser.

Vi oppfordrer menighetene til å benytte dette flotte og nyoppussede stedet til bibel-grupper, menighetsleire og samlinger av ulike slag.

Bondal Fjellstue er også åpen for private arrangementer. Fjellstua har stor kapasitet i forhold til utnyttelsen i dag.

Spørsmål, kommentarer, forslag?

Har du spørsmål, kommentarer, synspunkter eller forslag angående Bondal Fjellstue? Kontakt en av de lokale kontaktpersonene, eller send en e-post til bondalstyret@delk.no.

Lokale kontaktpersoner OSLO

Bodil H. Thorsnes (styremedlem)

Tlf. 48 27 25 32

bodilthorsnes@gmail.com

TELEMARK

Torbjørn Nilgard (styremedlem/sek.)

Tlf.: 48 99 88 76,

tn@hybeko.no

VESTFOLD

Torild Bakke (styremedlem, Nordre Vestfold)

Tlf. 94 30 09 10

torild.bakke@sf-nett.no

Kjell-André Bettum

(Tønsberg)

Tlf. 95 45 08 14

kjellandre.bettum@granlyskole.no

Torill Askjer (kontaktperson for Horten menighet).

Tlf. 97 58 66 92

torill.askjer@gmail.com

VEDLIKEHOLDSLEDER

Knut Bergan

Tlf. 41 16 06 34

knutbergan001@gmail.com

HUSMOR

Katrine Hovden Helland

Tlf. 47 90 37 45

katrine@egil.net

www.delk.no/bondal

Disse går til konfirmantforberedelser 2019 -2020

Bergen

- Benjamin Sjøen
- Jakob Olai Storebø

Granly/Bjerkely

- Anton Bettum
- Adrian Thorsnes Bjerløw
- Mathea Julin Blystad
- Johannes W Breen
- Ester Einarsen
- Henrik Fon
- Anniken Grytnes
- Ingeborg Skjeldal Grytnes
- Ole Marius Gunnerød

- Milla Helene Hjartsjø
- Halvorsen
- Daniel Hvale
- Edel Olene Hiim-Tveiten
- Emmeline Knutsen Jarlsbo
- Filippa Sand Kristiansen
- Noah Lode
- Sina Mæhlum
- Elvis Orhue
- Aurora Simonsen
- Anna Eveline Fahre Sperre
- Simon Sundby
- Jenny Vikane
- Hallvard Zahl

Moe

- Filip Abrahamsen
- Henriette Wang Alfredsen
- Susanne Marie Fonn
- Samuel Løvland
- Celina Kolkinn Nesset
- Leander Lingelem Thomassen

Ryen

- Delina Abraham
- Dolcie Dibo-Boum Amaya
- Jonas Bakke-Elatyaoui
- Louise Helland

- Othilie Hellum
- Elise Martinsen
- Ydel Mekonnen
- Robertas Petrauskas
- Hoang-An Tu
- Mia Joyce Bjerkedok Udnes

Telemark

- Benjamin Bjørntvedt
- Marie Haraldsen
- Pernille Haraldsen
- Lukas Leander Minnesjord
- Isabel Semb

Oversikt over DELKs skoler pr. oktober 2019

Skole	Sted	Årstrinn	Ant. elever	Ant. ansatte	Rektor	Styreleder
Bjerkely	Re	1 - 7	47	16	Mathias Døvik	Arnfred Luhr
Granly	Tønsberg	1 - 10	182	45	Eirik Grytnes	Egil Husby
Moe	Sandefjord	1 - 10	140	40	Victoria Holte	Arne Ludvigsen
Ryenberget	Oslo	1 - 10	182	37	Jørn Heggstad	Andreas Thorsnes
Skauen kr.	Skien	1 - 10	212	44	Karsten Grytnes	Thorbjørn Nilgard
		Sum	763	182		

Jæren-DELK, en planting med fremgang

DELK har gjennom flere år arrangert gudstjenester på Jæren. Det er likevel først det siste året at plantingene har skutt fart. Det siste året har menighetsplantingen hatt jevnligesamlinger med et søndagsmøte og en gudstjeneste i måneden. Menigheten har opplevd vekst både i antall på samlinger og i form av nye medlemmer. Svært gledelig er det også at flere har sagt seg villige til å delta i søndagsskolen.

Den siste tiden har menighetens arbeid blitt mer formalisert blant annet ved å opprette et menighetsutvalg. Utvalget består av May-Britt Lerstøl, Torgeir Bygstad, Jan Roald Dahlstrøm og Olaf Engestøl. Disse skal lede menighetens arbeid frem mot formell menighets-

etablering og eventuelt opptak som DELK-menighet. May Britt, som sammen med sin mann Kolbjørn har bakgrunn som misjonær på Madagaskar, sier dette om å ha blitt med i menigheten:

"Det har vært en stor glede for meg og min mann å være med i DELK fra oppstarten, midt i Sandnes sentrum! Mange er på leit etter en menighet som bygger på Guds Ord og Jesus alene! Derfor er det en glede for meg å fortelle alle jeg møter underveis, om DELK og invitere dem med i fellesskapet!"

Den 29. oktober hadde menighetsutvalget sitt første møte, her var også tilsynsmann Bertil Andersson med. På møtet ble det delt visjoner for arbeidet videre, og mulige utfordringer og muligheter for plantingene. Et særlig fokus

May-Britt Lerstøl

var på hvordan plantingene allerede fra starten kan ha et utadrettet arbeid for å nå uåndede og kirkefremmede.

Tekst: Olaf Engestøl, Foto: Privat

Bibel-/seminarhelg i Østfold

Rolf Kjøde holdt to foredrag under bibel-/seminarhelgen i Østfold.

«Å følge Jesus – i dag» var temaet på bibel-/seminarhelgen 08.-09. november i Ungdomssenteret, Spydeberg i Østfold. Arrangør var NLM region Øst, Normisjon region Østfold, DELK Østfold menighet, i samarbeid med Smaalenene Frikirke.

Dyktige talere var førsteamanuensis Geir Otto Holmås og høyskolelektor Rolf Kjøde, begge ansatt ved NLA. Kort sagt: Utrolig fine seminardager med innsiktsfulle bibelforedrag, med hjelp for tro, tanke og liv.

Vi tar med noen streker fra Holmås sitt tema: «Hvordan leve nær Jesus, så jeg også kan følge ham». – Jeg kan leve nær Jesus ut fra den realiteten at han har forenet seg med meg, sa taleren.

Han påpekte at vi kan regne med Guds nærvær i alle ting. – En kristen kan være seg bevisst Guds nærvær alle steder og under alle forhold og omstendigheter. Ikke som en passiv antagelse,

men som en objektiv sannhet. Dette faktum er ikke tuftet på følelser, påpekte Holmås.

Han la til: – Dette er en posisjon vi ikke hopper inn i og ut av. Vi står hele tiden dekket av Jesu rettferdighet. Kristen tro bygger på sannheten. Den hellige ånd arbeider alltid for å fornye deg, fordi han elsker deg.

Etterfølgelse innebærer tro og lydighet. – Men lydighet er ikke stress og loviskhet, sa taleren.

Å være en kristen innebærer å bli beskåret. – Det er ikke smertefritt. Det kan også skje ved ytre omstendigheter. Å bære korset hører med til det å være en kristen.

– Kjærligheten har sin glede i sannheten, slik apostelen formulerer det i 1. Kor 13. Selv om det vil koste, er dette veien til velsignelse og glede, fremholdt Holmås.

Tekst og foto: Boe Johannes Hermansen

Søndagsskole i Bergen menighet

Tilveksten til menigheten har vært god gjennom flere år nå, og det har avstedkommet at det kommer stadig nye barn til. Da er søndagsskolen et fint samlingspunkt for barna. Bildet viser den minste gruppen i aksjon.

Denne søndagen fortalte Mette Dyrhovden om Samuel som kalles av Gud. Etterpå er det aktivitet som skal gjenspeile det barna har hørt denne dagen. Søndagsskolen har sin egen liturgi, som er en forkortet og forenklet utgave av det som er gudstjenestens liturgi. Søndagsskolen i Bergen er så heldig å ha tilgang til engasjerte ledere fra menigheten som gjør sitt beste for at barna skal bli roffestet i sin tro på Jesus. Og da er bibelkunnskap viktig. Denne søndagen hadde Jarle Blindheim gruppen med de store barna.

Jon Tore Lie

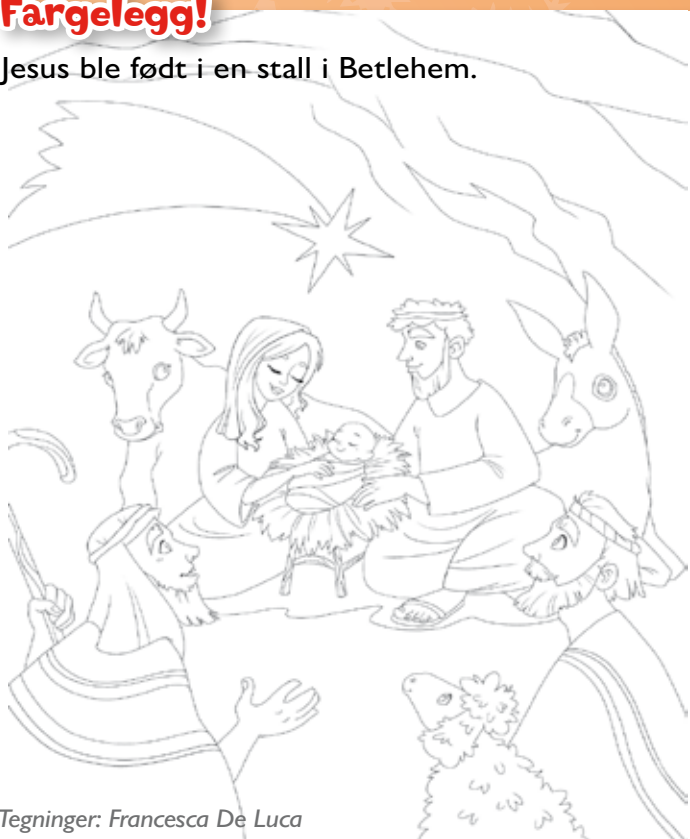
Finn fem feil!

En engel viste seg for Josef i en drøm. Den fortalte Josef at barnet i magen til Maria var Guds sønn.

Fargelegg!

Jesus ble født i en stall i Betlehem.

Tegninger: Francesca De Luca

Finn veien til stjernen!

Finner du veien fra trestammen og helt opp til stjernen i toppen av juletreet?

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller **22 08 71 00**.

Vitser

– Kan jeg få hund til jul, pappa?
– Nei, i år blir det ribbe, som vanlig!

– Hvorfor sitter du i fengsel?
– Jeg startet julehandelen litt for tidlig.
– Man kommer vel ikke i fengsel for det?
– Hvis man starter før butikkene åpner, så ...

Rapport fra rådsmøtet oktober 2019

18.–19. oktober var DELKs rådsmøte (RM) samlet på Strand leirsted i Sandefjord.

Bertil Andersson ønsket velkommen og åpnet rådsmøtehelgen med et foredrag om gudstjeneste og liturgi: «Gud til vår tjeneste – sammen innfor Guds trone». Foredraget var åpent for tilhørere, engasjerte mange og ble etterfulgt av en god samtale.

Skolesaker: Skolenes kristendomskomite har utarbeidet en enkel veiledning, «Intervju ved læreransettelser», til bruk ved alle læreransettelser i DELKs skoler. Veiledningen erstatter dokumentet «Veiledning ved valg av lærere til undervisning i kristendom ved DELKs skoler». Kristendomskomiteen har også utarbeidet et notat om forkynnelse av lærerkall som rådsmøtet utfordrer menighetene til å ta i bruk.

Skolekonsulent Tore Slettvik informerte om arbeidet med en katekismetabok, orienterte om status for KRL-planer i DELKs skoler, samt arbeidet

med skolenes rapportering, angående kristen formidling og livslang tro.

DELK i Nord. Rådsmøtet hadde besøk av Jens Blomli og Jon-Vidar Persen fra DELK Nord. De orienterte om status for menighetsplanten i Nordreisa, etterfulgt av spørsmål og samtale. Det legges opp til en formell menighetsetablering på rådsmøtet våren 2020.

Rådsmøte som samarbeidsorgan. GF 2019 vedtok at HS skal forberede en sak om en ny struktur for rådsmøtet. Rådsmøtet drøftet et første utkast til hvordan dette kan organiseres. HS arbeider videre med denne saken.

Bladet Underveis ble drøftet, og det ble gitt mulighet for innspill og forslag til hvordan bladet kan bli enda bedre og mer relevant.

Valg til liturgikomiteen. I 2019 sto flere på valg. Jon Krokeborg (leder), Jan Bygstad, Elisabeth Fehn Olsen, Hans Anders Baksaas og Frøydis Fevang (fast vara) ble valgt. Sammen med Ulf Asp utgjør disse nå liturgikomiteen.

DELKs misjonsarbeid. Misjonssekre-

tær Andreas Johansson presenterte DELKs misjonsprosjekt og delte sin visjon for misjonsarbeidet de kommende årene. Dette skapte engasjement og et stort ønske om å løfte dette arbeidet.

Rekruttering og utdanning av eldste. Det arbeides med å gi bedre kunnskap om eldsterollen både ved utdanning av eldste og til støtte ved leder og eldsterekruttering.

DELK er invitert til å bli med på prosjektet «Samlivsetikk og ressurspersoner». Formålet med prosjektet er å skolere ressurspersoner som igjen kan undervise i DELK om et meget aktuelt og viktig tema.

DELK Bergen og DELK Sotra har behov for vikarprest i høst/vinter. Henning A. Alsaker ble godkjent til å bli innsatt som vikarprest og til å forrette gudstjenester i DELK.

Dette er en kortfattet rapport laget til Underveis. Det vises til ordinær protokoll for utfyllende informasjon.

Torgeir Døvik, sekretær for rådsmøtet

Fakkeltog for forfulgte kristne

Arnt Johannes Hermansen (til venstre) og Olav Markussen fra DELK-Østfold gikk først i fakkeltoget. Foto: Boe Johannes Hermansen

For første gang ble det i Råde arrangert fakkeltog for forfulgte kristne. Det var DELK-Østfold som hadde tatt initiativ til dette felleskirkelige arrangementet 17. november, som startet på Sion og endte opp på Furuly menighetscenter.

Her var det informasjon av Marianne Haugerud fra Stefanusalliansen og Ole Petter Erlandsen fra Åpne Dører, samt sang av barn fra Ekko. Boe Johannes

Hermansen ledet samlingen. Omlag 80 personer deltok i fakkeltoget og det etterfølgende møtet.

Vi trenger å bevisstgjøre oss på den urett og forfølgelse ca. 215 millioner mennesker i dag opplever, vise solidaritet med dem og be for dem. Og vi trenger å gjøre myndighetene oppmerksom på denne uretten og undertrykkelsen som mange opplever og be dem ta opp dette.

Kort fra hovedstyret 15. oktober 2019

- Hovedstyret og personalkomiteen arbeider for tiden med ny lønnsfastsetting for ansatte i DELK.
- Hovedstyret er ansvarlig for sanktansstevnet og generalforsamlingen, og drøftet tidspunkter og lengde på arrangementene kommende år.
- Vedtakene fra GF 2019 følges opp i hovedstyret: menighetenes organisering, rådsmøtet som samarbeidsorgan, representasjon i nye organer, og grunnregelendringer som konsekvens av vedtakene.
- Mandat for rekrutteringskomiteen er godkjent.
- Kristiansand menighet får støtte til drift ut over fire år, i årene deretter med hhv 15%, 10% og 5% av en prestestilling.

Venke S. Gjelstad, hovedstyresekretær

www.delk.no

Konfirmanttreff for 49-årgangen

Bak fv.: Peter Elias Sæter, Per Einar Christensen, Leif Askjer, Per Hauan, Nils Olav Fadum, prest Rolf Ekenes og Arne Evensen. Foran fv. Grete Askjer, Åse Rud og Kari Berg. Foto: Synnøve Næss

Høsten 1949 var det 22 ungdommer som sto til konfirmasjon på Granly og i Solberg kirker.

70 år etter var det en markering i Granly kirke hvor ni stk. var til stede. Vi har hatt en del samlinger gjennom

årene, så vi var ikke helt fremmede for hverandre. En fin gudstjeneste med påfølgende middag på skolen med presten til stede. Takk til alle for et fint treff.

Nils Olav Fadum

Bokanbefaling

Steingrunnen er sikkert en bok mange har lest, dette kan være til inspirasjon for nye lesere, eller for deg som kanskje skulle lest den en gang til.

Boken er skrevet av Bo Giertz (1905-1998) som virket som prest og senere biskop i Sverige. Han gav ut en rekke bøker, og Steingrunnen er blant de mest kjente av hans skjønnlitterære verk.

Den følger tre prester i Sverige på 1800-tallet, som på hver sine måter får erfare hvordan Gud handler med og gjennom dem. Begynnelsen av boken er litt tung, det merkes at det er en del år siden den ble skrevet. Men hold ut; det tar seg opp! For på underlig aktuelt vis får man erfare de samme konflikter og utfordringer man som troende kan bli stilt overfor den dag i dag. Og for min egen del er det mange brikker som har falt på plass i egen tro gjennom de mange gangene jeg har lest den.

Fremfor å legge ut om bokens innhold kan vi la en sterk scene tale for seg. Den unge presten Savonius blir ergerlig avbrutt i sine selskapeligheter for å dra i soknebud til en mann som ligger for døden. Det burde være en enkel oppgave, men her får han sjelesørgiske utfordringer som blir uoverstigelige for ham. Den døende Johannes i Børsebo har alvorlige kvaler, i sin dødsangst ser han ikke annet enn sin synd og dom. Prestens forsøk på å trøste har ingen effekt, de ordene han før tenkte på som velformulerte og poetiske, blir tomme og innholdsløse. Så er det Katrina som kommer til unnsetning, en tidligere nabokone som vet hva som trengs. Hun hjelper den døende til å innse at det ikke er omvendelsen det står på, men troen. Hun åpner øynene hans for at den synden Johannes ser i seg selv, den har Jesus sonet – selv om den ikke er blitt borte. Så finner den døende sin fred, og en slukøret prest får meddele sakramentet.

Gjennom slike scener og replikker får vi se hvordan evangeliet skal forstås og anvendes i et levd liv, mer enn jeg noen gang har lært gjennom akademiske bøker i dogmatikk. Fremfor alt viser den oss den lærdom som vi alle skulle legge oss på minnet: at dersom vi stoler på vårt arbeid og strev, vil vi til sist innse at den steinete åkeren i hjertet vårt er rett og slett er steingrunn. Nåden alene kan bære oss.

Jenny Johansen

Sverre Bøe

Professor
Fjellhaug
internasjonale
Høgskole

Foto: Boe Johannes Hermansen

Sammen i tjenesten

- Bibels veiledning for kvinne og mann
i et mangfold av menighetsoppgaver

Åpent temamøte.
Alle er hjertelig velkommen!

KIRKEFORUM

DELK

OSLO

Ryenberget kirke

Torsdag 12. mars
kl. 19.00

Enebakkveien 152, 0680 OSLO
Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

SKIEN

Skauen kr. skole

Lørdag 14. mars
kl. 11.00-14.00

Jon Alvsonsgt. 14, 3746 Skien
Lunsj. Kollekt. Ingen påmelding.

www.delk.no

Døpte	Født	Døpt	Menighet
- David Johann Samuelsen, Nordreisa	05.08.2019	25.08.2019	Østfold
- Milla Helene Hjartsjø Halvorsen, Våle	06.11.2005	01.09.2019	Bjerkely
- Jon Joel Hjartsjø Halvorsen, Våle	28.07.2007	01.09.2019	Bjerkely
- Frida Nikoline Luhr Hovland, Horten	17.05.2019	20.10.2019	Bjerkely
- Alfred Webb Aamodt, Asker	24.08.2019	27.10.2019	Ryenberget
- Silas Gangstø, Norheimsund	28.07.2019	20.10.2019	Tørvikbygd/Bg.
- En iraner som ikke ønsker navnet offentlig, Arna asylmotak		29.09.2019	Bergen

Andre innmeldte: 8

Viede

Linda Mangelrød, Andebu og Ole Jakob Hoelsæter, Andebu giftet seg i Hedrum kirke 19.10.19

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Døde	Født	Død	Menighet
- Rune Lode, Egersund	27.03.1951	28.09.2019	Dalane
- Bjarne Stiansen, Bergen	24.04.1925	08.10.2019	Bergen

Antall utmeldte: 7

Følg med på www.delk.no
og DELKs Facebook-sider

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK)

DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.

DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:

- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme

DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på lokalmenigheter i Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland og Østfold.

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.
E-post sendes via andreas.johansson@delk.no

Gaver til DELK – med eller uten skattefradrag – kontonummer

Gaver til DELKs arbeid kan man gi med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved to betalingsmåter:

1. Avtalegiro for hvert formål
  - a. Avtalegiro/ Avtale Straks –via DELKs nettsider: delk.no/ gaver registreres ferdig på nettsidene.
  - b. Avtalegirokupong (i kirkene eller fra DELKs kontor) fylles ut og sendes DELKs kontor

Endring av gavebeløp ved avtalegiro: opprett ny, slett den gamle, se info på www.delk.no/gaver

2. Enkeltgaver med KID-nr. for hvert formål

KID-nr. kan du få ved å ta kontakt med Venke S. Gjelstad, e-post: vsg@delk.no, telefon: 33 35 93 53

Bankkonto for gaver

- med skattefradrag (se over): 3000 24 91210
- uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaveformål via DELKs hovedkontor med i skattefradragsordningen: Prestetjenesten, DELKs misjonsarbeid, Bjerkely kirke- og skolebygg, Bergen menighet bygg, Østfold menighet, Håkonsund kirke, Granly kirke – kirkestue/orgel, Telemark kirkebygg.

Menighetsbidrag til disse menighetene: Telemark, Ryenberget, Granly, Bjerkely, Horten og Kristiansand.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte. Noen sentrale kontoer er:

- Kirkebladet Underveis: 3000 27 13949
- Bondal Fjellstue: 2680 07 50503
- Bergen menighet: 3000 23 00512
- Bjerkely menighet: 3000 37 53553
- Dalane menighet, 3270 67 09796
- Granly menighet: 2400 23 80478
- Horten menighet: 2801 46 83994
- Kristiansand menighet: 3000 33 98095
- Moe menighet: 3000 24 20259
- Nore menighet: 2351 72 09147
- Ryenberget menighet: 6011 05 64719
- Sotra menighet: 3470 66 20984
- Telemark menighet: 2801 31 96763
- Østfold menighet: 3000 26 70832

For flere gaveformål i DELK og kirkesamfunnets menigheter se nettsiden www.delk.no/gaver/

DELKs menigheter, kirker, skoler, kontaktpersoner og adresser

Mer kontaktinformasjon finnes på www.delk.no, gå derfra til den enkelte menighets nettside.
Oppgitte adresser er besøksadresser, for postadresser se nettsider eller annen informasjon.

DELKs HOVEDKONTOR

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no

Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

MENIGHETER, KIRKER, PRESTER OG ELDSTE

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no

Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no

Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 97 08 76 99
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no

Jon Tore Lie, eldste
Henning A. Alsaker, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no

Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no

Vidar Klepsvik, eldste

Re, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no

Ole Døvik, eldste
Kåre Solberg, eldste
Harald Lie, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund

Olaf Engestøl, prest
Telefon 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no

Per Emanuel Valand, eldste
Jan Hetland, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no

Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand

Leif Skåra, eldste, kontaktperson
Telefon 95 78 76 80
E-post: leif@skaara.net
Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg

Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no

Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no

Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no

Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06,
E-post: hakonvs@hotmail.com

Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no

Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
Hans Åge Guren, eldste

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole

Fred Arve Fahre, eldste, kontaktperson
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fredarve@hotmail.com
Rune Høvås, eldste
Magnus Minnesjord, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no

Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no

Tore Slettvik, eldste
Kjell Magne Baksaas, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no

Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no

Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

GRUNNSKOLER

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Re: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Klippeveien 1, Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

Husk å melde
adresse-
forandring

Kirkefryd

Se for deg en kirke fylt nærmest til synkemerket av mennesker – barn, unge, voksne, gamle; barna og de unge i avgjort flertall. Et betydelig innslag av afrikansk og asiatiske opprinnelse nedover i stolradene. Et giga-ungdomskor; mildt sagt multi-etnisk, de må da ha vært minst ti forskjellige nasjonaliteter i det koret? – som sang med så stor fryd og trøkk at vaktmesteren og hans folk så bekymret opp på takfestene; kan dette gå bra?...

Et hundretalls og mer bare av unger; på stolene, på gulvet; med snakk, vrimling, kravling, knising og flytting-på-seg – og pitrende stille som i en dryppsteinshule når presten med både ord og fakter formidlet et sterkt, utfordrende og befriende evangelium, i frisk dialog med ungene. Om noe så etter manges mening tvilsomt barnevennlig som Jesu gjenkomst, i anledning kirkeårs søndagen. Forkynt som en beretning om Guds kjærlighet også til barna; for dem kunne Jesus komme igjen samme ettermiddagen om så var; dette var ikke et snev skummelt. En siste megasang, en kollekt – og så ut til boller, saft,

kaffe og kirkekaker for den uhorvelige forsamling. Det satt, sto og gikk folk absolutt overalt. Og deretter – et utall aktiviteter for alt fra nesten nyfødte til 10.-klassinger i de tilstøtende skolerommene; ansiktsmaling, skuespill, fortelling, svampekast, drama. Dagen ble nesten til kveld før herligheten var til ende.

Hva vi snakker om? Skolens dag i DELK Ryenberget kirke i går. En makeløs opplevelse. Kirke og skole på sitt beste; i hvert fall opplevd slik av oss som befant oss midt i malstrømmen. Så utrolig mye flott skolepraksis, og ikke minst levende kristentro og menighetsliv hos så mange. Sant nok; Gud kjenner hjertene – men vi kjenner i hvert fall gleden.

Og samtidig gjorde vi oss noen refleksjoner. Mange av kirkefolket denne søndagen har en dyp trosforankring; det vet vi. Men veldig mange av skoleforeldrene der i stolradene vet forsvinnende lite om den fred, trygghet og tilgivelse, den frihet og det håp som evangeliet er. De fikk litt der og da, og barna får enda mer på skolen. Men utrolig

mye gjenstår, menneskelig sett. Og samtidig: tro som et sennepskorn osv. Hvordan bygge broen fra festforsamlingen og kjempearrangementene, for ikke å si: fra skolen – og over til kirkens hverdags-søndager om du vil; de ganske vanlige forsamlingsdagene da trøkket er langt mindre, men hvor evangeliet er like dirrende sterkt til stede? Hvem kan knekke den koden? Hvordan invitere dem til det? Den som visste det... Ellers: det vet vi jo. Derfor gjør vi det ufortrødent: inviterer; kom, for alt er ferdig. Bli enda bedre kjent med den utrolig flotte og inspirerende menigheten som står bak skolen, og som lager feiende fest iblant. Eller enda mer: bli kjent med Jesus. For det er i hverdagene livet leves, også i kirker og menigheter. Søndag som hverdag.

Tekst: Rolf Ekenes
Foto: Egil Helland

Gjengitt etter et innlegg på Facebook.